

KWARTALNIK

GAZETA GMINY BUKOWSKO

Nr 1(85) 2026

ISSN 3071-7639

20 lat Kwartalnika „Gazety Gminy Bukowsko”

Karnawałowy Bal Seniorów w Tokarni

Bieg Tropem Wilczym w Gminie Bukowsko – hołd dla bohaterów

KWARTALNIK

GAZETA GMINY BUKOWSKO

Wydawca:

Towarzystwo Przyjaciół Ziemi Bukowskiej
w Bukowsku

Adres redakcji:

ul. Bieszczadzka 6, 38-505 Bukowsko
tel. 13 4674015 w.37
mail: kwartalnik@bukowsko.pl
www.tpzb.bukowsko.pl

Zespół redakcyjny kwartalnika:

Joanna Olchawa
Renata Preisner-Rakoczy
Katarzyna Wojtuszczyńska-Cap
Halina Martowicz
Maria Ambicka
Beata Woroniec
Zdzisław Bednarczyk
Henryk Pałuk
Marta Terrier
Diana Błażejowska
Joanna Niemiec-Hnat
Katarzyna Milasz
Sebastian Błażejowski
Alicja Pocałun
Zuzanna Tomczewska

Druk i skład:

Drukarnia Tercet,
26-085 Miedziana Góra
Ćmiński, ul. Wyrowce 116

W NUMERZE:

■ O NAS 3-13

Treść spisu treści układam dopiero wtedy, gdy już wiem, że nic się nie zmieni w temacie materiałów na stronach.

Z okazji Świąt Wielkanocnych składamy wszystkim Mieszkańcom naszej Gminy najserdeczniejsze życzenia zdrowia, spokoju oraz nadziei płynącej z tajemnicy Zmartwychwstania Pańskiego. Niech ten wyjątkowy czas będzie pełen rodzinnego ciepła, wzajemnej życzliwości i radości ze wspólnie spędzonych chwil przy wielkanocnym stole. Niech budząca się do życia wiosna przyniesie wszystkim nowe siły, optymizm oraz wiarę w lepsze jutro. Życzymy, aby Święta Wielkanocne były czasem odpoczynku, refleksji i nadziei, a każdy dzień nadchodzącej wiosny przynosił pomyślność, zdrowie i wiele powodów do uśmiechu. Wesołych Świąt Wielkanocnych!

Marek Bańkowski

Marek Bańkowski
Wójt Gminy Bukowsko

Piotr Łuszcz

Piotr Łuszcz
Przewodniczący Rady
Gminy Bukowsko

Z okazji Świąt Wielkanocnych składamy Państwu serdeczne życzenia zdrowia, pomyślności i wiosennego nastroju oraz wszelkiej pomyślności i radości w życiu prywatnym i zawodowym.

Krakowski Bank Spółdzielczy

Oddział Krosno, ul. Niepodległości 16B/25, 38-400 Krosno, tel.: 13 420 36 52

Filia Bukowsko, ul. Bieszczadzka 8, 38-505 Bukowsko, tel.: 13 463 10 07

Polski Bank

www.kbsbank.com.pl

KOMITET
DO SPRAW
POŻYTKU
PUBLICZNEGO

Narodowy Instytut Wolności
Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego

Sfinansowano ze środków Narodowego Instytutu Wolności –
Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego
Rządowego Programu Rozwoju Organizacji Obywatelskich
na lata 2018–2030 PROO

Rządowy Program
Rozwoju Organizacji
Obywatelskich
na lata 2018–2030
PROO

20 lat Kwartalnika „Gazety Gminy Bukowsko” – historia zapisana słowem i pamięcią

W wyjątkowej, serdecznej atmosferze, 30 stycznia 2026 roku, w Urzędzie Gminy w Bukowsku odbyło się spotkanie redaktorów i współpracowników z okazji 20-lecia Kwartalnika „Gazeta Gminy Bukowsko”. Jubileusz był nie tylko okazją do świętowania, ale także momentem wspólnego zatrzymania się nad drogą, jaką przez dwie dekady przeszło lokalne pismo, oraz nad rolą, jaką odegrało w życiu społeczności gminy.

Od pomysłu do lokalnej kroniki

Historia Kwartalnika sięga pierwszych lat XXI wieku, kiedy zrodziła się potrzeba stworzenia stałego medium dokumentującego życie Gminy Bukowsko. Pomysłodawcą i wieloletnim redaktorem naczelnym gazety był śp. Jan Muszański, którego wizja opierała się na prostym, ale niezwykle ważnym założeniu: gazeta ma być blisko ludzi, ich spraw, historii i codzienności. Kolejnym redaktorem naczelnym gazety był przez lata Henryk Pałuk, który dbał, by na łamach gazety znalazło się miejsce zarówno

dla relacji z ważnych wydarzeń, jak i dla wspomnień, tradycji, lokalnych opowieści oraz sylwetek ludzi, którzy swoją pracą i zaangażowaniem budowali Gminę Bukowsko.

Pierwsze numery Kwartalnika powstawały w skromnych warunkach, często dzięki społecznej pracy redaktorów i autorów. Z biegiem lat pismo systematycznie się rozwijało – zmieniała się szata graficzna, zwiększała objętość, poszerzał zakres tematów. Niezmienna pozostała jednak misja: rzetelne informowanie, dokumentowanie wydarzeń oraz budowanie lokalnej tożsamości.

Gazeta tworzona przez ludzi i dla ludzi

Na przestrzeni 20 lat „Gazeta Gminy Bukowsko” stała się lokalną kroniką czasu. Na jej łamach zapisywano ważne inwestycje, inicjatywy społeczne, wydarzenia kulturalne i sportowe,

ale także historie mieszkańców – ich pasje, sukcesy, jubileusze i wspomnienia. Szczególnie miejsce zajmowały artykuły poświęcone tradycjom, historii miejscowości oraz ludziom, którzy swoją działalnością wpływali na rozwój gminy.

Gazeta zmieniała się razem z gminą – reagowała na nowe wyzwania, potrzeby informacyjne mieszkańców, a także na zmieniającą się rzeczywistość społeczną. Z biegiem lat stała się nie tylko źródłem informacji, ale również platformą dialogu, pamięci i lokalnej dumy.

Wspólna praca, wspólna odpowiedzialność

Sukces i trwałość Kwartalnika nie byłyby możliwe bez zaangażowania wielu osób, które przez lata współtworzyły jego treść i kształt. Podczas jubileuszowego spotkania szczególnie podziękowania skierowano do redaktorów i współpracowników, którzy poświęcali swój czas, wiedzę i doświadczenie, często działając społecznie, z potrzeby serca.

Wśród osób zaangażowanych w tworzenie „Gazety Gminy Bukowsko” na przestrzeni lat znaleźli się m.in.: Henryk Pałuk, Zdzisław Bednarczyk, Renata Preisner-Rakoczy, Barbara Podstawka, Marian Czapla, Ewa Kseniak, Maria Ambicka, Beata Woroniec, Katarzyna Wojtuszevska-Cap, Marta Terrier, Katarzyna Milasz, Zenon Rakoczy, Angelika Królicka, Joanna Olchawa oraz Diana Błażejowska. Ich praca sprawiła, że każdy numer był rzetelnym i wartościowym zapisem życia gminy.

Z przyczyn zdrowotnych w spotkaniu nie mogli uczestniczyć wieloletni współpracownicy Kwartalnika: Kazimierz Rakoczy, Halina Martowicz oraz Katarzyna Zabiega, którym również przekazano wyrazy wdzięczności i uznania za wieloletni wkład w rozwój gazety.

Jubileusz pełen wdzięczności

Podczas uroczystości Wójt Gminy Bukowsko Marek Bańkowski podziękował redakcji i współpracownikom, podkreślając, że Kwartalnik od 20 lat pełni rolę nie tylko informacyjną, ale również kulturotwórczą i integrującą lokalną wspólnotę. Wręczono okolicznościowe statuetki oraz podziękowania osobom szczególnie zasłużonym dla rozwoju pisma.

Symbolicznym zwieńczeniem spotkania był jubileuszowy tort, który stał się pretekstem do rozmów, wspomnień i wspólnego świętowania. Atmosfera wydarzenia była pełna życzliwości, wzruszeń i dumy z dorobku, jaki przez dwie dekady udało się stworzyć.

Gazeta, która pozostaje

Dwadzieścia lat istnienia „Gazety Gminy Bukowsko” to dowód na to, że lokalne słowo drukowane ma trwałą wartość. Gazeta pozostaje ważnym elementem życia społecznego gminy – łączy pokolenia, dokumentuje zmiany i przypomina o korzeniach. Jest zapisem historii pisanej przez mieszkańców i dla mieszkańców.

Staliśmy współpracownikom gazety składamy wyrazy uznania i życzymy kolejnych lat owocnej pracy, inspirujących tematów oraz niegasnącej pasji w służbie społeczności Gminy Bukowsko.

opr. Joanna Olchawa

Gmina Bukowsko przystąpiła do programu „Asystent osobisty osoby z niepełnosprawnością”- edycja 2026

7 stycznia br. Wójt Gminy Bukowsko Marek Bańkowski, podpisał umowę z Wojewodą Podkarpackim Teresą Kubas-Hul, na realizację programu „Asystent osobisty osoby z niepełnosprawnością” – edycja 2026. Kwota przyznanego wsparcia to 108 397,00 zł.

Program „Asystent osobisty osoby z niepełnosprawnością” to inicjatywa Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, mająca na celu zapewnienie profesjonalnego wsparcia osobom z niepełnosprawnościami w codziennym funkcjonowaniu, a zakres usług asystenta obejmuje:

- ▶ Pomoc w samoobsłudze i czynnościach dnia codziennego,
- ▶ Wspieranie w prowadzeniu gospodarstwa domowego,
- ▶ Pomoc w przemieszczaniu się poza miejscem zamieszkania,
- ▶ Wsparcie w podejmowaniu aktywności życiowej i komunikowaniu się z otoczeniem,
- ▶ Pomoc w wypełnianiu ról społecznych.
- ▶ Usługi asystenta skierowane są do osób posiadających:
- ▶ Orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności
- ▶ Orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności
- ▶ Dzieci od 2. roku życia do 16. roku życia, posiadające odpowiednie orzeczenie i wskazania do stałej lub długotrwałej opieki.

Uczestnictwo w programie jest całkowicie bezpłatne dla beneficjentów, a usługi przyznawane są decyzją.

- Program „Asystent osobisty” to nie jest jedynie biurokracja czy kolejna usługa. To jest wyraz naszej zbiorowej odpowiedzialności. To jest mówienie każdej osobie niepełnosprawnej: „Ty nie jesteś sam. Społeczność stoi przy Tobie. Twoje potrzeby są dla nas ważne”, a podpisanie umowy z Wojewodą Podkarpackim Teresą Kubas-Hul na jego realizację to dla mnie i całej gminy Bukowsko moment niezwykle ważny – moment, w którym możemy dokonać czynu, który zmieni codzienność naszych mieszkańców żyjących z niepełnosprawnościami – mówi Pan Wójt Marek Bańkowski.

Pamiętajmy, że osoby niepełnosprawne to nasze sąsiadki, sąsiedzi, przyjaciele, członkowie naszych rodzin. Żyją w świecie, który niejednokrotnie nie był dla nich budowany. Każdy krok, każda czynność, którą my wykonujemy bez zastanowienia – dla nich stanowi wyzwanie wymagające ogromnej siły woli i determinacji.

Zachęcamy wszystkich uprawnionych mieszkańców do skorzystania z tego wsparcia, a zainteresowani mieszkańcy Gminy Bukowsko mogą uzyskać więcej informacji w Centrum Usług Społecznych w Bukowsku.

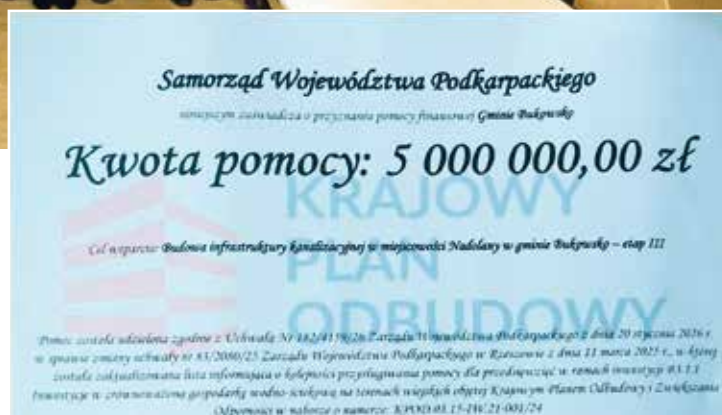
opr. Alicja Pocałun

Gmina Bukowsko z nowymi inwestycjami w infrastrukturę wodno-ściekową z dofinansowaniem z KPO

Wójt Gminy Bukowsko, Marek Bańkowski, uczestniczył w ważnym spotkaniu, które odbyło się w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Podkarpackiego. Tematem spotkania było zawarcie umów z ostatecznymi odbiorcami wsparcia w ramach inwestycji B3.1.1, dotyczącej zrównoważonej gospodarki wodno-ściekowej na terenach wiejskich w ramach Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności.

Gmina Bukowsko pozyskała dofinansowanie w wysokości 5 000 000 zł na projekt „Budowa infrastruktury kanalizacyjnej w miejscowości Nadolany w gminie Bukowsko – etap III”.

W wyniku postępowania przetargowego wyłoniono wykonawcę, z którym została zawarta umowa opiewająca na kwotę 2 456 310,00 zł brutto. Zakres robót budowlanych obejmuje:

- ▶ budowę sieci kanalizacji sanitarnej grawitacyjnej i tłocznej o długości ponad 5,5 km
- ▶ budowę przepompowni ścieków
- ▶ budowę przyłączy kanalizacji sanitarnej

Wójt Marek Bańkowski, wyraża wdzięczność wobec Zarządu Województwa Podkarpackiego oraz pracowników Departamentu Programów Rozwoju, za ich nieocenione wsparcie i zaangażowanie w realizację projektów, które mają ogromne znaczenie dla rozwoju Gminy Bukowsko. To dzięki tym środkom możliwe będzie znaczące poprawienie jakości życia mieszkańców oraz ochrona środowiska.

opr. Alicja Pocałuń

Inwestycje i dofinansowania w Gminie Bukowsko w 2025 roku

Rok 2025 był dla Gminy Bukowsko okresem intensywnych działań inwestycyjnych, ukierunkowanych na systematyczny rozwój samorządu oraz poprawę jakości życia mieszkańców. Dzięki skutecznemu pozyskiwaniu środków zewnętrznych oraz racjonalnemu planowaniu budżetu możliwa była realizacja wielu ważnych przedsięwzięć infrastrukturalnych i społecznych.

Zrealizowane inwestycje objęły m.in. modernizację i rozbudowę infrastruktury drogowej, poprawę bezpieczeństwa w przestrzeni publicznej, rozwój sieci technicznej oraz doposażenie obiektów użyteczności publicznej. Szczególny nacisk położono na rozwiązania zwiększające komfort codziennego funkcjonowania mieszkańców – zarówno w obszarach wiejskich, jak i w centrum gminy.

Istotnym elementem realizowanych zadań było skuteczne pozyskiwanie dofinansowań ze środków rządowych, funduszy europejskich oraz

programów wspierających rozwój lokalny. Uzyskane wsparcie finansowe pozwoliło znacząco ograniczyć obciążenie budżetu gminy, jednocześnie umożliwiając realizację inwestycji o wysokiej wartości i długofalowym znaczeniu.

Podejmowane działania przyczyniają się do zwiększenia bezpieczeństwa mieszkańców, poprawy dostępności komunikacyjnej, podniesienia standardu infrastruktury oraz wzmocnienia potencjału rozwojowego Gminy Bukowsko. Inwestycje realizowane w 2025 roku stanowią ważny krok w kierunku zrównoważonego rozwoju, odpowiadającego na realne potrzeby lokalnej społeczności.

Samorząd Gminy Bukowsko konsekwentnie dąży do tworzenia przyjaznej, bezpiecznej i nowoczesnej przestrzeni do życia, pracy i wypoczynku, dbając o dobro obecnych i przyszłych mieszkańców.

opr. Joanna Olchawa

Karnawałowy Bal Seniorów w Tokarni

10 lutego br. Klub Seniora w Tokarni zorganizował wspaniały Bal Karnawałowy, który zgromadził wielu entuzjastów dobrej zabawy. Wydarzenie to było szczególnie wyjątkowe, ponieważ odbyło się w nowo odnowionych pomieszczeniach klubu, które zostały odmalowane przez pracowników gospodarczych Urzędu Gminy Bukowsko. Ściany i sufity zyskały modne, przyjemne dla oka kolory, a dodatkowa warstwa ochronna zabezpieczyła wnętrza przed zabrudzeniami. Renowacja została sfinansowana z budżetu gminy Bukowsko, co podkreśla zaangażowanie lokalnych władz w poprawę jakości życia seniorów.

Odnowione estetyczne wnętrza oraz arcydzieła rękodzielnicze stanowiły doskonale tło do zabawy, umożliwiając uczestnikom spędzenie ostatnich chwil karnawału w doborowym towarzystwie.

Klub Seniora + w Tokarni miał zaszczyt gościć uczestników Klubu Senior z Lubatowej (gmina Iwonicz-Zdrój), co jeszcze bardziej umocniło więzi między lokalnymi społecznościami.

Wspólna zabawa przy dźwiękach akordeonu, a także smakowanie specjałów bukowskiej kuchni, stworzyły niezapomniane chwile. Uczestnicy mieli okazję do rozmów oraz wspólnego śpiewu, co wprowadziło

radosną atmosferę na sali. Wśród gości specjalnych balu był pan Marek Bańkowski, Wójt Gminy Bukowsko, który od lat wspiera aktywność seniorów, doceniając ich życiową mądrość i zapobiegliwość. Jego obecność podkreśla zaangażowanie władz w rozwój polityki senioralnej gminy Bukowsko.

Bal Karnawałowy w Klubie Senior Plus w Tokarni został uświetniony występem uczniów Zespołu Szkół w Nowotańcu. Było to dla wszystkich wyjątkowe spotkanie pełne uśmiechu, życzliwości i wspaniałej atmosfery. Dzieci mogły zaprezentować umiejętności oraz swoim występem wnieść odrobinę radości i energii do wspólnej zabawy.

Bal Karnawałowy w Tokarni to doskonały przykład na to, jak ważne są takie inicjatywy dla integracji społecznej oraz aktywizacji seniorów. Mamy nadzieję, że kolejne wydarzenia będą równie udane i przyciągną jeszcze większą liczbę uczestników. Dziękujemy wszystkim, którzy przyczynili się do organizacji tego wyjątkowego wydarzenia.

opr. Alicja Pocałun

Kolejne inwestycje w bezpieczeństwo pieszych w Gminie Bukowsko

Poniedziałek, 23 lutego br., był wyjątkowo intensywnym i korzystnym dniem dla Gminy Bukowsko.

Pan Marek Bańkowski Wójt Gminy Bukowsko z radością poinformował, że Zarząd Województwa Podkarpackiego podjął decyzję o budowie kolejnego odcinka chodnika w miejscowości Bukowsko przy drodze wojewódzkiej nr 889 o wartości 370 000, 00 zł.

- To już kolejny krok w stronę poprawy bezpieczeństwa zarówno ruchu drogowego, jak i pieszego na terenie Gminy Bukowsko. Wyrażam serdeczne podziękowania dla Pana Marszałka Piotra Pilcha oraz Pani Radnej Wojewódzkiej Moniki Brewczak za owocną współpracę. Państwa zaangażowanie w inwestycje mające na celu poprawę bezpieczeństwa naszych mieszkańców jest niezwykle istotne, a dzięki wspólnym wysiłkom, Gmina Bukowsko staje się coraz bardziej przyjaznym i bezpiecznym miejscem do życia – podsumował Pan Wójt Marek Bańkowski.

A tymczasem czekamy na kolejne dobre wiadomości dotyczące realizacji projektów na drodze wojewódzkiej 889 w Gminie Bukowsko.

Zachęcamy mieszkańców do śledzenia naszych działań oraz aktywnego uczestnictwa w życiu gminy. Razem możemy osiągnąć wiele!

opr. Zuzanna Tomczewska

Nowoczesne technologie w przedszkolach Gminy Bukowsko

Gmina Bukowsko zrealizowała projekt z zakresu podnoszenia kompetencji cyfrowych w placówkach wychowania przedszkolnego, finansowany ze środków Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności (KPO). Zadanie zostało wykonane na podstawie umowy nr 3/PZPW/KPO/2026 w ramach komponentu C – Transformacja cyfrowa, inwestycja C2.1.3: E-kompetencje.

W ramach projektu zakupiono trzy nowoczesne monitory interaktywne 65", które trafiły do wszystkich przedszkoli prowadzonych przez Gminę Bukowsko. Sprzęt ten stanowi istotne wsparcie procesu dydaktyczno-wychowawczego i umożliwia prowadzenie zajęć w atrakcyjnej, multimedialnej formie, dostosowanej do możliwości rozwojowych najmłodszych dzieci.

Realizacja projektu „Zdrowo Cyfrowo” przyczyniła się również do znaczącego rozwoju kompetencji cyfrowych kadry pedagogicznej. Na-

uczyciele zyskali możliwość świadomego, bezpiecznego i efektywnego wykorzystywania nowoczesnych technologii w edukacji przedszkolnej, zgodnie z aktualnymi trendami i potrzebami dzieci.

Dzięki wykorzystaniu monitorów interaktywnych dzieci będą rozwijać kompetencje poznawcze, kreatywność oraz podstawowe umiejętności cyfrowe w sposób kontrolowany i bezpieczny, sprzyjający ich harmonijnemu rozwojowi. Projekt stanowi odpowiedź na wyzwania związane z cyfrową transformacją edukacji i przyczynia się do podnoszenia jakości nauczania oraz wyrównywania szans edukacyjnych już na najwcześniejszym etapie kształcenia.

Całkowita wartość projektu wyniosła 19 098,00 zł i została w całości sfinansowana ze środków europejskich w ramach KPO.

opr. Joanna Olchawa

Fundusze Europejskie
Polska Wschodnia

Rzeczpospolita
Polska

CENTRUM
PROJEKTÓW
POLSKA
CYFROWA

Unia Europejska
Europejski Fundusz
Rozwoju Regionalnego

Nowy mikrobus dla ŚDS w Wolicy – więcej możliwości dla mieszkańców

Środowiskowy Dom Samopomocy w Wolicy ma nowy mikrobus. Dzięki niemu codzienny dowóz uczestników będzie wygodniejszy i bezpieczniejszy, a podopieczni placówki zyskają łatwiejszy dostęp do zajęć, wyjazdów i spotkań integracyjnych.

Pojazd został zakupiony dzięki dofinansowaniu z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (151 000 zł) oraz wkładowi własnemu Gminy Bukowsko (67 500 zł). Całkowity koszt mikrobusu to 218 500 zł.

– Ten mikrobus to dla nas ogromne wspar-

cie – mówi kierownik ŚDS w Wolicy. – Dzięki niemu więcej uczestników będzie mogło brać udział w zajęciach i wyjazdach integracyjnych. Dla wielu z nich to jedyna szansa na aktywność społeczną.

Nowy FORD TRANSIT CUSTOM 2.0 EcoBlue pomieści 9 osób i jest przystosowany do przewozu osób niepełnosprawnych, w tym jednej poruszającej się na wózku inwalidzkim. Samochód będzie służył do codziennego dowozu uczestników ŚDS oraz wyjazdów na zawody sportowe, wycieczki i spotkania z innymi ośrodkami w regionie.

ŚDS w Wolicy działa na rzecz osób dorosłych z niepełnosprawnością intelektualną i zaburzeniami psychicznymi. Placówka ma 33 miejsca, z których obecnie korzysta 35 osób. – Ten mikrobus to dla naszych podopiecznych możliwość wyjścia z domu i poznawania nowych miejsc – dodaje jedna z opiekunek. – To nie tylko transport, to szansa na integrację i aktywne życie społeczne.

Dzięki nowemu pojazdowi ŚDS będzie mógł objąć wsparciem więcej osób, poprawiając komfort przewozu i zwiększając dostępność zajęć rehabilitacyjnych oraz społecznych. To kolejny krok Gminy Bukowsko w stronę wsparcia osób niepełnosprawnych i integracji społecznej.

opr. Joanna Olchawa

Podziękowanie z Gminy Kłodzko dla Gminy Bukowsko za wsparcie po powodzi

Miarą twojego człowieczeństwa jest wielkość twojej troski o drugiego człowieka

Ks. Mieczysław Maliński

Wrzesień 2024 roku zapisał się w naszej pamięci jako czas dramatycznej powodzi, która nie tylko zniszczyła domy, infrastrukturę, pola uprawne, ale zabrała przede wszystkim poczucie bezpieczeństwa, tym, których dotknęła.

Ogrom nieszczęścia jaki nawiedził Dolny Śląsk nie uszedł uwadze przedstawicielom Samorządu Gminy Bukowsko i w ramach podjętych działań, uchwałą Rady Gminy, przyznała pomoc finansową w wysokości 10 000 zł na usuwanie skutków powodzi dla Gminy Kłodzko. To ważny krok, który pokazuje, jak istotna jest współpraca między samorządami oraz solidarność w obliczu kryzysów. Dodatkowo, grupa wolontariuszy z gminy Bukowsko aktywnie zaangażowała się w pomoc, organizując wyjazd z produktami pierwszej potrzeby. Ich działania przyczyniły się do wsparcia mieszkańców Gminy Kłodzko, którzy znaleźli się w trudnej sytuacji.

Za udzieloną pomoc, w obliczu tragicznych skutków powodzi, która nawiedziła Gminę Kłodzko we wrześniu 2024 roku, Samorząd Gminy Kłodzko z Wójtem Zbigniewem Turem

oraz Przewodniczącym Rady Gminy Ryszardem Jastrzębskim na czele postanowił wystosować serdeczne podziękowania dla Gminy Bukowsko. Warto podkreślić, że wsparcie, jakie nadchodzi w trudnych chwilach, jest nieocenione i przyczynia się do szybszego powrotu do normalności.

- W chwilach kryzysowych nie możemy pozostawać obojętni. Działając w duchu solidarności, udzielamy wsparcia tym, którzy go potrzebują. Wspólnie możemy pokonać wszelkie trudności. – powiedział Pan Marek Bańkowski Wójt Gminy Bukowsko

Podobne słowa płyną z wdzięcznej Gminy Kłodzko „Pragniemy podziękować za Państwa wytrwałość i niezłomność. Dziękujemy za to, że mogliśmy na Państwa liczyć oraz że dołożyliście wszelkich starań, aby za wszelką cenę i na wszystkie możliwe sposoby pomóc mieszkańcom naszej gminy... Gminy Kłodzko.”

Dzięki współpracy i solidarności Gminy Bukowsko oraz Kłodzko, mieszkańcy mają szansę na szybszy powrót do normalności i odbudowę swoich domów. W takich momentach

wsparcie staje się kluczowe, a działania podejmowane przez samorządy pokazują, jak ważna jest jedność i współpraca w obliczu kryzysów.

opr. Alicja Pocałun

Wybory na Radnego w miejscowości Nagórzany rozstrzygnięte

22 lutego 2026r. w miejscowości Nagórzany odbyły się wybory na funkcję radnego, w których brała udział tylko jedna kandydatka, zgłoszona przez Komitet Wyborczy Wyborców Nagórzany.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami, w przypadku zgłoszenia jednego kandydata w danym okręgu wyborczym, głosowanie nie jest przeprowadzane. Tak też stało się w Nagórzanach, gdzie mieszkańcy nie musieli oddawać głosów, ponieważ kandydatka była jedyna. W związku z tym, pani Magdalena Wierzbicka została radną z miejscowości Nagórzany bez konieczności przeprowadzania głosowania. Zaprzysiężenie nowej radnej odbędzie się na najbliższej Sesji Rady Gminy Bukowsko. Po złożeniu ślubowania Pani Magdalena Wierzbicka przejmie prawa i obowiązki wynikające z pełnienia mandatu radnego.

Pani Magdalena Wierzbicka jako nowo wybrana radna, ma na celu nie tylko reprezentowanie interesów mieszkańców, ale także aktywne

działania na rzecz rozwoju lokalnej społeczności. Jednym z kluczowych zadań radnego jest współpraca z mieszkańcami, samorządem oraz organizacjami pozarządowymi, które wspierają inicjatywy lokalne i pomagają w pozyskiwaniu funduszy na różnorodne projekty.

Z okazji objęcia przez panią Magdalenę Wierzbicką funkcji radnej, składamy serdeczne gratulacje! Jesteśmy przekonani, że jej zaangażowanie i determinacja przyniosą wiele korzyści mieszkańcom Nagórzany oraz całej gminy Bukowsko. Życzymy sukcesów w pracy na rzecz społeczności oraz realizacji ambitnych planów.

Zapraszamy mieszkańców do aktywnego udziału w życiu lokalnym oraz do kontaktu z nową radną, aby wspólnie budować lepszą przyszłość dla Nagórzany.

opr. Alicja Pocałun

Miejscowość Pobiedno ma nowego sołtysa

22 lutego 2026r. w miejscowości Pobiedno odbyły się wybory sołtysa, po śmiejcie wieloletniej Pani Sołtys Marii Adamskiej, które przyciągnęły uwagę całej społeczności.

W zebraniu udział wzięło 89 mieszkańców i tylu też oddało głosy. Zebranie wiejskie zgłosiło 3 kandydatów, spośród których największą ilość głosów zdobył Pan Krystian Ziembicki.

Funkcja sołtysa odgrywa kluczową rolę w życiu lokalnym. Jest on nie tylko przedstawicielem mieszkańców, ale także osobą, która łączy i mobilizuje społeczność do współpracy oraz działania na rzecz wspólnego dobra. Sołtys to nie tylko lider, ale przede wszystkim mediator, który potrafi zrozumieć potrzeby mieszkańców i skutecznie reprezentować ich interesy.

Wybory na sołtysa są zawsze ważnym momentem w życiu wsi, a nowo wybrany sołtys będzie miał za zadanie kontynuowanie tradycji i rozwijanie inicjatyw, które przyczyniają się do poprawy jakości życia mieszkańców Pobiedna. Jego rola będzie obejmować organizację wydarzeń lokalnych, współpracę z innymi instytucjami oraz dbanie o rozwój infrastruktury.

Pan Marek Bańkowski Wójt Gminy Bukowsko, w imieniu społeczności złożył serdeczne gratulacje nowemu sołtysowi słowami:

- Życzę Panu wielu sukcesów w pełnieniu tej odpowiedzialnej funkcji oraz owocnej współpracy z mieszkańcami i naszym samorządem. Niech Pana kadencja przyniesie wiele pozytywnych zmian i umocni więzi w społeczności Pobiedna.

Trzymamy kciuki za nowego Pana Sołtysa i zapraszamy do współpracy!

opr. Alicja Pocałun

Dzień Babci i Dziadka

w Zespole Szkół w Bukowsku

W Zespole Szkół w Bukowsku odbyły się wyjątkowe uroczystości z okazji Dnia Babci i Dziadka. To jedno z najbardziej wzruszających i wyczekiwanych wydarzeń w kalendarzu szkolnym, które na stałe wpisało się w tradycję placówki.

Swoje talenty zaprezentowali najmłodszy uczniowie klas I-III oraz przedszkolaki ze wszystkich czterech grup. Dzieci przygotowały bogaty program artystyczny – były piękne piosenki, starannie wyrecytowane wiersze, widowiskowe tańce oraz serdeczne życzenia płynące prosto z serca. Mali artyści zachwycili publiczność nie tylko umiejętnościami, ale przede wszystkim ogromnym zaangażowaniem i radością ze wspólnego świętowania.

Po części artystycznej Babci i Dziadkowie otrzymali własnoręcznie przygotowane upominki – symbole wdzięczności i miłości wnuków. Nie zabrakło również słodkiego poczęstunku, który stał się okazją do rozmów, wspomnień i rodzinnych spotkań przy kawie i cięście.

Na dzieci czekały również dodatkowe atrakcje – kreatywne warsztaty oraz pamiątkowa sesja zdjęciowa z ukochanymi Babciami i Dziadkami. Całość uroczystości uświetniła wyjątkowa

oprawa muzyczna – dźwięki akordeonu i skrzypiec oraz piękny śpiew stworzyły ciepłą, radosną i wzruszającą atmosferę.

Uroczystości w przedszkolu również przebiegły w niezwykle serdecznej atmosferze. Występy pełne były uśmiechu, wzruszeń i dziecięcej spontaniczności.

Dyrekcja oraz nauczyciele składają serdeczne podziękowania wszystkim Babciom i Dziadkom za obecność, uśmiech i gromkie brawa, a dzieciom za ogrom pracy i serce włożone w przygotowanie występów.

To był niezapomniany dzień – pełen ciepła, rodzinnej bliskości i wspólnej radości, który na długo pozostanie w pamięci całej społeczności szkolnej.

Sukces przedszkolaków z Bukowska w ogólnopolskim konkursie „EKOchoinka”

Przedszkolaki z Zespół Szkół w Bukowsku odniosły znaczący sukces w ogólnopolskim Świątecznym Konkursie „EKOchoinka”, organi-

zowanym przez Eko Cykl Organizacja Odzysku Opakowań S.A.. Tegoroczna edycja wydarzenia cieszyła się ogromnym zainteresowaniem – do

organizatorów napłynęły aż 284 prace z całej Polski.

Placówkę reprezentowały trzy grupy przedszkolne, które przygotowały własne, ekologiczne interpretacje świątecznej choinki. Najwyższe uznanie jury zdobyła praca Grupy Żółtej, wykonana pod opieką wychowawczyń – p. Judyty Majki oraz p. Justyny Solon.

Zwycięska choinka zachwyciła komisję konkursową kreatywnością, starannością wykonania oraz wyraźnym, proekologicznym przesłaniem. Autorzy pracy udowodnili, że nawet najmłodsi potrafią w twórczy sposób promować ideę recyklingu i troski o środowisko naturalne.

Główną nagrodą w konkursie jest 2000 zł, które z pewnością zostaną przeznaczone na dalszy rozwój i potrzeby przedszkolaków.

Sukces nie byłby możliwy bez wsparcia rodziców, którzy aktywnie włączyli się w zbiórkę materiałów oraz przygotowania do konkursu. Wspólne zaangażowanie dzieci, nauczycieli i rodzin po raz kolejny pokazało, jak wiele można osiągnąć dzięki współpracy.

Zwycięstwo w konkursie „EKOchoinka” to nie tylko powód do dumy, ale także piękny przykład edukacji ekologicznej w praktyce. Gratulujemy małym artystom i wszystkim, którzy przyczynili się do tego wyjątkowego sukcesu.

Ferie zimowe w Bukowsku

Ferie zimowe to dla dzieci czas odpoczynku, radości i niezapomnianych przygód. W tym roku również w Przedszkole Samorządowe w Zespole Szkół w Bukowsku nie zabrakło atrakcji, które sprawiły, że każdy dzień był wyjątkowy i pełen uśmiechu.

Podczas tegorocznych ferii przedszkole zamieniło się w prawdziwą krainę zimowych inspiracji. Na dzieci czekały różnorodne zajęcia plastyczne, sensoryczne oraz zajęcia z kodowania, które rozwijały kreatywność, wyobraźnię i logiczne myślenie najmłodszych. Nie zabrakło także aktywności ruchowych – torów przeszkód, wspólnych zabaw oraz tańców przy ulubionej muzyce, które dostarczały mnóstwo energii i radości.

Wyjątkowym wydarzeniem były zajęcia o kosmosie. Dzieci poznawały tajemnice planet, gwiazd i Układu Słonecznego, oglądały ilustracje oraz brały udział w kreatywnych zabawach tematycznych. Dzięki odpowiedniemu oświetleniu i wykorzystaniu efektów świetlnych sala przedszkolna zamieniła się w niezwykłą przestrzeń przypominającą kosmiczną podróż. Nastrojowe światło, świecące dekoracje i elementy sensoryczne sprawiły, że przedszkolaki mogły poczuć się jak mali astronauta odkrywający nieznane galaktyki.

Szczególnym zainteresowaniem cieszyły się także wycieczki edukacyjne. Przedszkolaki odwiedziły zakład fryzjerski, sklep odzieżowy, sklep spożywczy, bibliotekę oraz kuchnię szkol-

ną. Dzięki tym wizytom dzieci mogły z bliska poznać specyfikę pracy fryzjerki, sprzedawcy, bibliotekarza i kucharki. Była to doskonała okazja do nauki poprzez bezpośrednie doświadczenie i rozmowę z osobami wykonującymi te zawody.

Każdy dzień ferii był starannie zaplanowany tak, aby łączyć zabawę z edukacją. W naszym przedszkolu wierzymy, że najlepsza nauka to ta, która sprawia radość i pozwala dzieciom rozwijać się w atmosferze bezpieczeństwa oraz wzajemnej życzliwości. Tegoroczne ferie zimowe po raz kolejny pokazały, że wspólnie spędzony czas, kreatywne działania i otwartość na nowe doświadczenia tworzą niezapomniane wspomnienia.

I Gminny Koncert Kolęd i Pastorałek w Bukowsku

1.02 odbyła się uroczystość, która zgromadziła mieszkańców całej Gminy Bukowsko, zaproszonych gości, a przede wszystkim wybitnych wokalistów – dzieci i młodzież z trzech placówek: Zespołu Szkół w Bukowsku, Zespołu Szkół w Nowotańcu oraz w Zespole Szkół w Pobiedzynie. Koncert

– jak sama nazwa wskazuje – odbył się po raz pierwszy i jest równocześnie ostatnią uroczystością zamykającą cykl wydarzeń okołoswiątecznych. Wybrzmiały kolędy i pastorałki, które wypełniły salę ciepłem, radością i wzruszeniem.

Na scenie zaprezentowali się liczni wokaliści z trzech placówek w każdej kategorii wiekowej: przedszkolaki, dzieci klas I-III oraz uczniowie klas IV-VIII.

Nie zabrakło również najmłodszych – przedszkolaki z Zespołu Szkół w Bukowsku zachwyciły publiczność tańcem i śpiewem, a całość dopełniły występy zaproszonych artystów oraz wspólne kolędowanie, które stworzyło wyjątkową atmosferę. Po części artystycznej wszyscy wykonawcy otrzymali wspaniałe prezenty, statuetki oraz podziękowania, które zostały wręczone przez Dyrektora Zespołu Szkół w Bukowsku Aleksandrę Zoszak – Piecuch, Wójta Gminy Bukowsko Marka Bańkowskiego oraz Starostę Sanockiego Roberta Pieśczocho. Na zakończenie koncertu zaproszono wszystkich zgromadzonych na słodki poczęstunek.

Organizatorem całego przedsięwzięcia był Zespół Szkół w Bukowsku, natomiast I Gminny Koncert Kolęd i Pastorałek został dofinansowany przez Fundację Totalizatora Sportowego w ramach projektu „Dziedzictwo Świąt – Tradycje Bożonarodzeniowe kiedyś i dziś”. **Zespół Szkół**

w Bukowsku, jako placówka edukacyjna i kulturalna, ma szczególne zadanie w zakresie ochrony i popularyzacji dziedzictwa narodowego. Szkoła jest miejscem, gdzie spotykają się różne pokolenia – uczniowie, nauczyciele, rodzice, dziadkowie i gdzie możliwe jest naturalne przekazywanie tradycji. Zespół Szkół w Bukowsku dzięki **dofinansowaniu przez Fundację Totalizatora Sportowego** projektu „Dziedzictwo Świąt – Tradycje Bożonarodzeniowe kiedyś i dziś” stworzył przestrzeń do międzypokoleniowych działań, które miały na celu ocalić tradycje bożonarodzeniowe od zapomnienia.

Dzięki wsparciu **Fundacji**, społeczność Zespołu Szkół realizowała szereg aktywności takich jak: warsztaty tworzenia kartek świątecznych przez dzieci przedszkolne i uczniów klas 7, warsztaty rękodzieła świątecznego dla rodziców, zakup książek o tematyce świątecznej, spotkanie z seniorami „Święta dawniej i dziś”, a także wyjątkowy zrelacjonowany **Koncert Kolęd i Pastorałek**. Działania projektowe poprowadziła koordynatorka projektu pani Judyta Majka.

„Opatrunek na Ratunek”

Placówka Zespołu Szkół w Bukowsku po raz kolejny włączyła się w ogólnopolską akcję charytatywną „Opatrunek na Ratunek”, organizowaną przez Fundację Pomocy Humanitarnej Redemptoris Missio z Poznania. Celem inicjatywy jest zbiórka materiałów opatrunkowych dla misyjnych szpitali i przychodni w krajach Afryki, gdzie dostęp do podstawowych środków medycznych jest bardzo ograniczony.

W ramach tegorocznej edycji udało się zgromadzić znaczną ilość bandaży, gaz, plastrów oraz innych artykułów niezbędnych do opatrzywania ran. Zebrane materiały trafią do placówek medycznych działających w trudnych, często surowych warunkach. W wielu regionach Afryki dzieci od najmłodszych lat pomagają w pracy fizycznej, przez co są szczególnie narażone na urazy, otarcia i skaleczenia. Nielezione

rany mogą prowadzić do poważnych powikłań, dlatego nawet najprostsze środki opatrunkowe mają tam ogromne znaczenie.

Organizatorzy podkreślają, że każdy, nawet najmniejszy gest solidarności, realnie przekłada się na poprawę zdrowia i bezpieczeństwa najmłodszych pacjentów. Zebrane w naszej placówce dary są wyrazem wrażliwości i gotowości do niesienia pomocy tym, którzy najbardziej jej potrzebują.

Bezinteresowna pomoc nie tylko nadaje głębszy sens codziennym działaniom, ale przede wszystkim przyczynia się do zmieniania świata na lepsze.

Grudniowy wieczór pełen światła

W grudniowej, przedświątecznej atmosferze nasza szkoła ponownie stała się miejscem wyjątkowego spotkania. XIV Kiermasz Bożonarodzeniowy zgromadził społeczność szkolną, zaproszonych gości oraz wszystkich przyjaciół szkoły, którzy chcieli wspólnie poczuć magię zbliżających się Świąt. Był to czas pełen tradycji, radości i serdeczności. Podczas spotkania Pan Starosta oraz Pan Wójt skierowali do zebranych ciepłe słowa i świąteczne życzenia zdrowia, spokoju oraz rodzinnego ciepła. W ich wypowiedziach wybrzmiała myśl, że Boże Narodzenie jest przede wszystkim czasem bliskości, życzliwości i wspólnoty.

Część artystyczna wprowadziła wszystkich w prawdziwie świąteczny nastrój. Jako pierwsza wystąpiła kapela Bukowanie, którą

z uśmiechem zapowiedział pan Henio Pałuk, zapraszając publiczność do wspólnego kolędowania. Następnie na scenie pojawili się najmłodsi uczniowie klas I-III, którzy z wielkim zaangażowaniem zaprezentowali przygotowane utwory. Kulminacyjnym momentem programu był spektakl bożonarodzeniowy przygotowany przez uczniów klasy VIII przy wsparciu chóru uczennic i uczniów z klas VI i VII. Przedstawienie opowiadające o narodzeniu Jezusa stworzyło niezwykle nastrój i spotkało się z bardzo ciepłym przyjęciem publiczności. Po części artystycznej przyszedł czas na kiermasz świąteczny. Na stoiskach można było podziwiać i kupić ręcznie wykonane dekoracje, stroiki, bombki oraz drobne upominki. Każdy z nich był efektem pracy, zaangażowania i serca włożonego

w przygotowania. Dużym zainteresowaniem cieszyła się również degustacja tradycyjnych potraw. Aromatyczny żurek z grzybami, pierogi, gołąbki oraz domowe ciasta przyciągały gości i tworzyły prawdziwie świąteczną atmosferę. Organizacja wydarzenia była możliwa dzięki wsparciu Kół Gospodyń z Nowotańca, Nadolan i Nagórzan, rodziców oraz wszystkich osób, które z ogromnym zaangażowaniem włączyły się w przygotowanie tej uroczystości. Dziękujemy wszystkim za obecność, życzliwość i wspólnie spędzony czas. Grudniowy wieczór w naszej, to spotkanie pełne światła, dobra i prawdziwej świątecznej radości.

Renata Preisner-Rakoczy

Polski. Stare kontra nowe – język, który łączy pokolenia

13 lutego 2026 roku w naszej szkole odbył się jubileuszowy X Dzień Języka Polskiego pod hasłem „Polski. Stare kontra nowe”. Tegoroczna edycja poświęcona była archaizmom i neologizmom, temu, co w polszczyźnie dawne, a wciąż piękne, oraz temu, co nowe i dynamicznie wkracza do codziennego użytku. Wydarzenie było nie tylko uroczystością artystyczną, ale przede wszystkim refleksją nad tym, jak mówimy i jaką odpowiedzialność ponosimy za wypowiadane słowa.

Uroczystość rozpoczęła się tanecznym występem mażorettek z klasy VII, które wprowadziły publiczność w radosny nastrój. Następnie Pani Dyrektor powitała zgromadzonych gości, podkreślając w swoim przemówieniu, że troska o język ojczysty to jeden z najważniejszych przejawów dojrzałości społecznej oraz patriotyzmu.

Program artystyczny był niezwykle różnorodny i pełen energii. Czwartoklasiści z powo-

dzeniem zadebiutowali piosenką „Żółta żaba żarła żur”, udowadniając, że językowe łamańce mogą być świetną zabawą. Publiczność obejrzała również kabaretowy skecz „Jadłopodawca” oraz humorystyczne przedstawienie „Ach ta dzisiejsza młodzież”, które z przymrużeniem oka ukazało różnice pokoleniowe i zmiany w sposobie komunikowania się. Nie zabrakło także występów muzycznych, uczniowie zaprezentowali utwory „Dykacja”, „Łamaniec” oraz interpretację wiersza „Nic dwa razy”, pokazując piękno i melodyjność polszczyzny w różnych odsłonach. Finałem części artystycznej był efek-

towny taniec z wachlarzami do utworu „Victory” w wykonaniu uczennic klasy VI.

Ważnym elementem obchodów były zmagania konkursowe. Uczniowie indywidualnie rozwiązywali zagadki polonistyczne, natomiast ósmoklasiści ze szkół Gminy Bukowsko rywalizowali w drużynowych „Potyczkach z językiem polskim”. Rozstrzygnięto także konkurs językowo-plastyczny pod tytułem „Jako drzewiej powiadali, czyli słowa nie do końca dzisiaj znane”. Najwięcej emocji przyniosło jednak ogłoszenie wyników Gminnego Konkursu Polonistycznego o Nagrodę Wójta

Gminy Bukowsko. Zwycięzcą został Szymon Leczewicz, drugie miejsce zajęły Anna Żytka i Laura Sieradzka, a trzecie przypadło Tobiaszowi Kowalikowi. Nagrody, ufundowane przez Wójta Gminy Bukowsko, Pana Marka Bańkowskiego, zostały wręczone osobiście. Pan Wójt pogratulował uczniom imponującej wiedzy i podkreślił, jak ważne jest systematyczne rozwijanie umiejętności oraz dbałość o wysoką kulturę słowa.

Tegoroczne hasło skłaniało do głębokiej refleksji. Język ojczysty nie jest jedynie narzędziem porozumiewania się, to fundament naszej tożsamości, nośnik historii, tradycji i kultury. W słowach zapisane są doświadczenia pokoleń, emocje oraz wartości, które budują wspólnotę. Każde wyrażenie niesie w sobie część przeszłości, a jednocześnie otwiera przestrzeń dla przyszłości. Współczesność przynosi nowe słowa, co jest naturalnym procesem, bo język żyje i zmienia się razem z nami. Jednak rozwój nie powinien oznaczać dowolności.

Miedzy twórczym wzbogacaniem polszczyzny, a jej zubażaniem istnieje wyraźna granica. Bylejakość językowa, bezrefleksyjne zapożyczenia czy wulgaryzmy sprawiają, że tracimy precyzję i piękno wypowiedzi.

X Dzień Języka Polskiego pokazał, że polszczyzna nie jest muzealnym eksponatem ani jedynie szkolnym przedmiotem. To żywy organizm, pełen dawnych brzmień i nowych inspiracji. Wspólne świętowanie było okazją do uświadomienia sobie, że język ojczysty jest wartością nadrzędną, o którą musimy dbać sami, nikt nie zrobi tego za nas. Pielęgnujmy więc polszczyznę codziennie, świadomie, odpowiedzialnie i z dumą.

Renata Preisner – Rakoczy

Gest, który dodaje skrzydeł!

Wsparcie, jakie otrzymaliśmy od Pana Łukasza Markowskiego, to dla naszej szkolnej rodzin-

ny coś znacznie więcej niż tylko pomocna dłoń. To piękny dowód na to, że pasja i sportowy

upór naszych dziewcząt z drużyny unihokeja, naszych mistrzyń województwa, potrafią łączyć ludzi o wielkich sercach i wspólnych wartościach.

Ten gest, tak naturalny i pełen bezinteresownej życzliwości, wywołał wśród zawodniczek oraz trenera ogromne wzruszenie. Dzięki Panu Łukaszowi poczuł, że ich codzienny trud, każda godzina treningu i litry wylanego potu są naprawdę ważne, a ich sportowe marzenia zyskały wiernego i oddanego kibica. To wsparcie dało drużynie nie tylko nowe możliwości rozwoju, ale przede wszystkim tę bezcenną pewność, że warto wierzyć w siebie i z podniesioną głową dążyć do celu.

Wierzmy, że tacy ludzie jak Pan Łukasz budują w młodych sportowcach to, co najtrwalsze: niezłomnego ducha walki oraz głębokie przekonanie, że dobro i bezinteresowność zawsze wracają.

Społeczność Zespołu Szkół w Nowotańcu oraz cała drużyna wraz z trenerem przesyłają Panu Łukaszowi Markowskiemu najcieplejsze podziękowania. Jesteśmy dumni i nieskończenie wdzięczni, że jest Pan z nami, kibicuje naszym sukcesom i z taką serdecznością wspiera drogę naszych zawodniczek na szczyt.

Renata Preisner – Rakoczy

Gdy dobro ma twarz człowieka

Dzięki życzliwości ludzi o otwartych sercach dwoje dzieci z Zespołu Szkół w Nowotańcu od lutego może korzystać z bezpłatnych seansów w komorze normobarycznej w Rymanowie-Zdroju.

To nie jest dla nas zwykła pomoc. To realne wsparcie dla dzieci, o których rozwój i dobrostan szczególnie dbamy. Każdy seans to dla nich czas spokoju i wyciszenia. To chwile, w których mogą po prostu poczuć się szczęśliwe.

Komora normobaryczna to specjalnie przygotowane pomieszczenie, w którym panują kontrolowane warunki sprzyjające regeneracji organizmu. Utrzymywane jest odpowiednie ciśnienie oraz zwiększona zawartość tlenu. Se-

anse odbywają się w spokojnej atmosferze, są nieinwazyjne i komfortowe.

Dla naszych uczniów to coś więcej niż forma wsparcia. To sygnał, że są ważni, że ktoś ich dostrzegł, że wokół nich są ludzie gotowi pomagać bez rozgłosu i bez oczekiwania czegośkolwiek w zamian.

Z całego serca dziękujemy wszystkim, którzy umożliwili dzieciom udział w tych seansach. Państwa dobro naprawdę ma znaczenie. Widać je w spokojniejszym spojrzeniu, w uśmiechu i w większej pewności siebie.

W imieniu dzieci, rodziców i całej społeczności szkolnej dziękujemy za wrażliwość i serce.

Renata Preisner – Rakoczy

Nowe stroje, nowe emocje i jeszcze więcej sportowej radości!

Młodsza drużyna dziewcząt w unihokeju otrzymała nowe stroje sportowe! Nowoczesne, zaprojektowane z myślą o swobodzie ruchu i dopracowanych detalach, dodadzą naszym zawodniczkom pewności siebie na boisku.

Uśmiechy, energia i ogromna motywacja, tak dziewczyny rozpoczęły kolejny sportowy rozdział! Szczególne podziękowania kierujemy do Rodziców zawodniczek, którzy z ogromnym zaangażowaniem podjęli się inicjatywy poszukiwania sponsorów oraz koordynacji

całego przedsięwzięcia. W sposób szczególny dziękujemy paniom: Magdalena Drozd i Beata Gajda, które zorganizowały całą akcję i czuwały nad jej realizacją. To dzięki Państwa determinacji, pomysłowości i ciężkiej pracy nasze zawodniczki mogą dziś cieszyć się kolejnymi strojami sportowymi. Wielkie brawa i szczerze wyrazy uznania!

Serdeczne podziękowania składamy również lokalnym sponsorom, dzięki którym realizacja tego projektu była możliwa. Dziękujemy

za zaufanie, otwartość na współpracę oraz realny wkład w rozwój sportu w naszej społeczności. Razem gramy do jednej bramki!

Producentowi nowych strojów – firmie @3STU – dziękujemy za indywidualne podejście, wysoką jakość oraz pełen profesjonalizm w realizacji tego wyjątkowego przedsięwzięcia.

Dziękujemy za ten piękny przykład współpracy, która realnie wspiera rozwój młodych sportowców!

Renata Preisner-Rakoczy

Spektakularny występ naszych uczennic na konkursie powiatowym!

30 stycznia 2026 roku uczennice Zespołu Szkół w Nowotańcu udowodniły, że scena to ich żywioł. Podczas XI Powiatowego Konkursu Angielskich Kolęd i Piosenek Świątecznych, w gronie ponad stu uczestników z całego powiatu, reprezentantki naszej szkoły zaprezentowały się po prostu rewelacyjnie. To był pokaz pewności siebie, talentu i ogromnej muzycznej radości.

Uczennice z klasy 3, wykonując „Oh Christmas Tree”, zdobyły III miejsce i absolutnie skradły serca publiczności. Ich występ był pełen autentyczności i fantastycznej, zaraźliwej energii, która od pierwszych dźwięków ożywiła całą salę. Równie widowiskowo zaprezentowały się dziewczęta z klasy 6. W kolędzie „Angels from the Realms of Glory” pokazały wielką klasę

i profesjonalizm, ich harmonia głosów brzmiała doskonale, co zaowocowało kolejnym III miejscem na podium.

Prawdziwą perłą konkursu był występ Sonii Niemiec. Jej wykonanie utworu „Noel” było rewelacyjne pod każdym względem, od techniki, po emocje, które wręcz magnetyzowały słuchaczy. Sonia wyśpiewała II miejsce, udowadniając, że potrafi stworzyć na scenie magiczną atmosferę, która zostaje w pamięci na bardzo długo.

Jesteśmy dumni z tak wysokiego poziomu artystycznego naszych uczennic. Dziewczęta nie tylko świetnie zaśpiewały, zatańczyły, ale też pokazały, że są ambitnymi i świadomymi artystkami.

Gratulujemy tych wspaniałych sukcesów i dziękujemy za tak piękne, pełne pasji reprezentowanie naszej szkoły.

Ewelina Kielar

Rummikiada już za nami

Uczniowie klas 1-3 i 4-8 Zespołu Szkół w Nowotańcu zmagali się w zawodach Rummikub.

Uczestnicy dzielnie stawili czoła wyzwaniu. W grze liczy się umiejętność planowania, koncentracja, strategiczne myślenie, ale też - wiadomo - potrzebny jest łut szczęścia.

Emocje trzymały uczestników do końca - w kolejnych rundach przecież wszystko może się zdarzyć!

Ostatecznie zajęli następujące lokaty:

Klasy 1-3

Aleksandra Balwierczak, Mieszko Bednarczyk, Aniela Szczygielska
Wyróżnienia: Marcelina Majka, Antoni Przysasz, Lorena Koźma

Klasy 4-8

Paweł Kowalczyk, Sonia Niemiec, Aleksandra Kielniak
Wyróżnienia: Karol Słowiak, Wiktoria Mrocza, Patrycja Drozd
Rummikub brings people together - Rummikub łączy ludzi - niech tak będzie! Częściej, w większym gronie, razem.

Katarzyna Dworżańska - Bobko

Dzień Bezpiecznego Internetu w Zespole Szkół w Pobiednie

Dzień 10.02.2026 r. był dniem Bezpiecznego Internetu (DBI). Z tej okazji uczniowie kl. I - VIII wzięli udział w szkolnym konkursie plastycznym „Bezpieczni w sieci”.

Celem konkursu było:

- wyszukiwanie wartościowych treści, które mogą być wykorzystywane w celach edukacyjnych,
- kształtowanie właściwych postaw i zachowań, zwiększanie świadomości i odpowiedzialności surfujących w „sieci”,
- poprawa bezpieczeństwa dzieci i młodzieży korzystającej z Internetu i różnych aplikacji społecznościowych;
- zwrócenie uwagi na zjawisko cyberprzemocy,
- edukacja w zakresie problematyki zagrożeń wynikających z korzystania z „sieci”,
- konkurs jest zgodny z realizacją kierunków polityki oświatowej państwa.

Spośród zgłoszeń, spełniających wymogi formalne i techniczne, Komisja Konkursowa wyłoniła laureatów:

Kategoria wiekowa – Klasy I - III

I miejsce – Anastazja Głowacz kl. I

II miejsce – Barbara Filipczak kl. II

III miejsce – Paweł Śmiertka kl. II

Kategoria wiekowa – Klasy IV - VIII

I miejsce – Katarzyna Filipczak kl. V

II miejsce – Wiktor Konik kl. IV

III miejsce – Gabriela Klepczyk kl. VI

Dyrektor szkoły Pani Katarzyna Wojtuszevska-Cap wręczyła laureatom konkursu nagrody i dyplomy. Wszystkim uczestnikom konkursu gratulujemy i dziękujemy za uczestnictwo.

Dzień Babci i Dziadka w Zespole Szkół w Pobiednie

*Kochana Babci i Dziadku drogi!
Dzisiaj wszystkie wnuki wspaniałe,
te bardzo duże i te całkiem małe
w podzięce szepczą Dziadkom do uszka-
bardzo Was kochamy! Z całego serduszka!*

21 stycznia 2026 r. obchodziliśmy w **Zespole Szkół im. Jana Pawła II w Pobiednie** Dzień Babci i Dziadka. Spotkanie rozpoczęła **Pani Dyrektor Katarzyna Wojtuszevska-Cap**, która serdecznie przywitała przybyłych gości.

W swoim przemówieniu wyraziła wdzięczność wszystkim droгим seniorom za trud, poświęcenie i pomoc w wychowaniu wnuków. Następnie głos zabrał **Wójt Gminy Bukowsko Pan Marek Bańkowski**, który również zło-

żył życzenia wszystkim Babciom i Dziadkom. Pięknie ubrane dzieci z oddziałów przedszkolnych oraz klas 1-3 zaprezentowały przygotowany specjalnie na tę okazję program artystyczny, opracowany pod okiem wychowawców. Mali artyści recytowali wiersze, śpiewali piosenki oraz tańczyli. W ten sposób mogli podziękować za trud włożony w ich wychowanie. Na koniec zostało odśpiewane „Sto lat”, które wzruszało gości. Po występach wszystkie dzieci wręczyły swoim babciom i dziadkom własno-

ręcznie wykonane laurki i upominki. To był wyjątkowy dzień, pełen uśmiechu, radości i niezapomnianych emocji. Szczęśliwe i uśmiechnięte twarze babć i dziadków po raz kolejny ukazały nam, jak ważne są takie spotkania i wspólnie spędzone chwile z wnukami. W uroczystościach wzięli udział zaproszeni goście z **Klubu Senior+ w Tokarni** na czele z **Dyrektor Centrum Usług Społecznych w Bukowsku Panią Ewą Sieradzką**. Wszystkim Babciom i Dziadkom w dniu ich święta życzymy wszelkiego dobra, zadowolenia z wnuków i mnóstwo zdrowia!

Ferie z Robotyką w Zespole Szkół w Pobiednie

Podczas ferii zimowych w **Zespole Szkół im. Jana Pawła II w Pobiednie** odbyły się 5-dniowe warsztaty z robotyki i programowania, realizowane w ramach projektu „**Szkoła naszym wspólnym dobrem w Gminie Bukowsko**”.

Zajęcia były bezpłatne i skierowane do chętnych uczniów – a tych, jak zawsze, nie brakowało! Każdy dzień wypełniony był kreatywną pracą, nauką programowania, budowaniem i testowaniem robotów oraz rozwijaniem logicznego myślenia.

Warsztaty były doskonałą okazją do połączenia nauki z dobrą zabawą, rozwijania pasji oraz odkrywania nowych talentów technologicznych. Cieszymy się, że wspólnie mogliśmy tak aktywnie i twórczo spędzić zimowy czas!

Gminny Przegląd Piosenki Anglojęzycznej w Pobiednie

W dniu wczorajszym w szkole w **Zespole Szkół im. Jana Pawła II w Pobiednie** odbył się **Gminny Przegląd Piosenki Anglojęzycznej dla dzieci przedszkolnych**. Wydarzenie było podsumowaniem dwuletniego **Międzynarodowego Programu Dwujęzyczności „Dwujęzyczne Dzieci/ Bilingual Future”**, realizowanego w przedszkolach Gminy Bukowsko. Na scenie wystąpili przedszkolaki z Zespołu Szkół w Bukowsku, Zespołu Szkół w Nowotańcu i Zespołu Szkół im. Jana Pawła II w Pobiednie. Z ogromną przyjemnością gościliśmy **Wójta Gminy Bukowsko Pana Marka Bańkowskiego**, który zaszczylił nas swoją obecnością oraz złożył przedszkolakom życzenia udanego występu oraz wielu radośnych chwil w dalszej przygodzie z językiem angielskim.

Program „Dwujęzyczne Dzieci/Bilingual Future”, prowadzony w przedszkolach Gminy Bukowsko, jest odpowiedzią na potrzeby współczesnego świata, w którym znajomość języków obcych staje się naturalnym elementem codziennego życia. Dzięki wsparciu Gminy Bukowsko, zaangażowaniu nauczycieli oraz otwartości dzieci, udało się stworzyć przestrzeń, w której język angielski stał się dla przedszkolaków czymś naturalnym, radosnym i przyjaznym — zabawą, piosenką, ruchem i codzienną komunikacją. Z dumą obserwowaliśmy, jak dzieci z łatwością przyswajały nowe słowa, przełamywały bariery językowe i z odwagą podejmowały próby komunikowania się w języku angielskim.

Jak podkreśliła **Dyrektor Przedszkola w Pobiednie p. Katarzyna Wojtuszevska-Cap**, spotkanie to było nie tylko okazją do wspólnego świętowania, ale także momentem refleksji nad drogą, którą przeszliśmy przez ostatnie dwa lata — drogą pełną wyzwań, nowych doświadczeń, ale przede wszystkim sukcesów językowych naszych przedszkola-

ków. Pani Dyrektor serdecznie podziękowała **Wójtowi Gminy Bukowsko Panu Markowi Bańkowskiemu** za umożliwienie realizacji programu, który realnie wpłynął na kompetencje dzieci. Inicjatywa ta pokazuje, jak ważne jest inwestowanie w nowoczesną edukację

i rozwój kompetencji językowych już na etapie przedszkolnym. Przegląd Piosenki Anglojęzycznej był pięknym zwieńczeniem tego programu. To dowód na to, że nauka języka obcego może być źródłem radości, ekspresji artystycznej i dziecięcej dumy.

Ferie zimowe – czas odpoczynku... i intensywnych prac w Zespole Szkół w Pobiednie!

Choć uczniowie korzystali z zasłużonego wypoczynku, w naszej placówce wiele się działo. W okresie ferii zimowych przeprowadziliśmy szereg prac remontowych i porządkowych, aby jeszcze bardziej poprawić komfort oraz bezpieczeństwo całej społeczności szkolnej.

Co udało się zrealizować?

- Montaż **przeciwpowozowych schodów strychowych** – zwiększenie bezpieczeństwa budynku.
- Remont lamperii oraz malowanie korytarza na półpiętrze – odświeżona, estetyczna przestrzeń już wita uczniów.
- Wyposażenie wyremontowanego korytarza w **siedziska dla uczniów** – teraz prze-rwy będą jeszcze wygodniejsze
- Montaż **osłon grzejnikowych w świetlicy** – większe bezpieczeństwo i estetyka sali.

- Montaż wygłuszenia drzwi gabinetu dyrektora – poprawa komfortu pracy i rozmów.
- Prace porządkowe w kantorku przedmiotowym.
- Ogólne prace porządkowe na terenie całej placówki.

Dziękujemy wszystkim osobom zaangażowanym w realizację tych działań. Dzięki wspólnemu wysiłkowi nasza szkoła staje się miejscem jeszcze bardziej przyjaznym, bezpiecznym i komfortowym dla uczniów oraz pracowników. Zapraszamy do obejrzenia efektów!

Światowy Dzień Kubusia Puchatka w Zespole Szkół w Pobiednie

18 stycznia 1882 roku urodził się pisarz Alan Aleksander Milne. Rocznicą urodzin autora misia o bardzo małym rozumku stała się okazją do

ustanowienia 18 stycznia Międzynarodowym Dniem Kubusia Puchatka.

Zaczął się od tego, że Alan Alexander Milne podarował swojemu synowi pluszowego misia. Był 1921 rok, młody świętował pierwsze urodziny, a jego ojciec pewnie nie przypuszczał, że za sprawą zwykłej zabawki zyska wkrótce tak wielką sławę. Tymczasem już 5 lat później w Londynie drukiem ukazał się jego „Kubuś Puchatek”, którego bohater uważany jest dzisiaj za najsłynniejszego misia świata.

16 stycznia w naszej szkole również obchodziliśmy Dzień Kubusia Puchatka. Tego niezwykle przyjaznego, ale nieco niezdarnego puchatego misia, kochającego miodek, znają i uwielbiają dzieci na całym świecie. By uczcić ten dzień niektórzy uczniowie klas 1-3 przyszli ubrani w kolorach: czerwonym, żółtym i pomarańczowym. W bibliotece w tym dniu dzieci wysłuchały opowiadań o Kubusiu Puchatku,

wykonały prace plastyczne z bohaterami książki w roli głównej. Rozwiązywały zagadki słowno-obrazkowe związane z Kubusiem i jego przyjaciółmi. Wszyscy świetnie się bawili, było wiele radości i śmiechu.

„Biblioteczne ferie zimowe”

Podczas ferii zimowych w Bibliotece w Nowotańcu i Pobiednie odbywały się wyjątkowe zajęcia pełne radości i wspólnej zabawy. Każdy dzień przynosił nowe atrakcje, nie zabrakło różnorodnych gier i aktywności, które cieszyły się dużym zainteresowaniem uczestników. W trakcie ferii świętowaliśmy także „Dzień Kota” oraz „Walentynki”, co było doskonałą okazją do wspólnego spędzenia czasu w miłej atmosferze.

Serdecznie dziękujemy wszystkim uczestnikom za obecność, zaangażowanie i wspólnie spędzony czas.

opr. Angelika Królicka

Biblioteka w Pobiednie

Dziedzictwo Świąt –Tradycje Bożonarodzeniowe kiedyś i dziś (kontynuacja)

Obrzędy i zwyczaje

Seniorzy podkreślają, że wigilijny wieczór był pełen symboliki i dawnych wierzeń, które miały zapewnić domowi szczęście, zdrowie i dostatek przez cały nadchodzący rok.

Podczas kolacji pod talerz wkładano kawałek opłatka – jeśli po skończonym posiłku przylepił się do talerza, wróżyło to urodzaj i obfite plony. Nie brakowało również zwyczajów związanych z jedzeniem. Lekko uderzano się łyżką po głowie, wierząc, że dzięki temu kapusta w kolejnym roku będzie twarda i dorodna. Duże znaczenie miał także czosnek – ząbek wkładano do kieszeni, aby – jak mówiono – pieniądze trzymały się tej osoby przez cały rok.

Szczególną uwagę zwracano na świecę stojącą na wigilijnym stole. Po wieczerzy zdmuchiwalano ją i obserwowano, w którą stronę pójdzie dym.

– Jeśli dym kierował się w stronę okna, wróżyło to szczęście i pomyślność.

– Jeżeli szedł w stronę domowników, wiercono, że ktoś z tego domu może umrzeć.

W niektórych domach praktykowano także wróżby matrymonialne. Na miotle ustawiano pierogi, którym nadawano imiona młodych panieli obecnych w domu. Następnie wpuszczano kota – ten pieróg, który kot zjadł jako pierwszy, miał przepowiadać, że panna o tym imieniu jako pierwsza wyjdzie za mąż.

Jak wspominają seniorzy, wszystkie te obrzędy – od modlitwy, przez opłatek i czosnek, po wróżby z dymu świecy i zabawy z pierogami – były nieodłącznym elementem Wigilii. Tworzyły one niezwykłą atmosferę dawnych świąt, pełną wiary w znaczenie tradycji i każdego, nawet najmniejszego gestu.

Kolędowanie – radosna tradycja świąt

Seniorzy zgodnie wspominają, że kolędowanie dawniej było znacznie częstsze i trwało dużo dłużej niż dziś. Chodzono po domach najbliższej rodziny i sąsiadów, spożywając niekiedy kilka razy potrawy wigilijne, co było nie lada wyzwaniem. Wigilia oraz kolejne dni świąt upływały na wspólnym śpiewie, odwiedzaniu bliskich i radosnym świątowaniu, które nieraz do przeciągało się do późnych godzin.

Podczas kolędowania dzieci siedziały na piecach lub na słomie, gdzie było najcieplej, słuchając śpiewu dorosłych. Kolędy wykonywano wspólnie, a towarzyszyła im muzyka grana na akordeonie, bębnach czy skrzypcach, co nadawało spotkaniom żywy, ludowy charakter.

Ciekawą formą kolędowania były tak zwane „śmiejki”. Kiedy to młodzi kawalerowie brali słomę, a dawniej nawet konia czy koguta i chodzili od domu do domu z życzeniami. Rozrzucano przy tym słomę po pomieszczeniach, aby w każdym miejscu zagościł dobrobyt, szczęście i dostatek w nadchodzącym roku. Kolędnicy szczególnie chętnie odwiedzali domy, w których mieszkaly młode panny, a tam gospodarze nie rzadko częstowali kolędników alkoholem, stąd

takie wizyty często przedłużały się aż do rana.

Szczególne znaczenie miało kolędowanie w Nowy Rok, kiedy po domach chodził Słomiannik – mężczyzna okryty słomą, z czapką słomianą na głowie. Towarzyszyła mu barwna grupa postaci: Turoń, Diabeł, Śmierć, Żyd, Herod, a często również Stary Rok i Nowy Rok, którzy symbolizowali cykl natury, przemijanie i odradzanie się czasu, a także przynoszenie szczęścia i bogactwa z jednego roku na drugi.

Kolędowanie było nie tylko obrzędem, ale także ważnym wydarzeniem społecznym – pełnym muzyki, śmiechu i wspólnej radości. Dla wielu seniorów są to dziś jedne z najpiękniejszych wspomnień świątecznego czasu. Te, które wspominają z największym sentymentem.

Dekoracje świąteczne – prostota i tradycja dawnych domów

Seniorzy wspominają, że dawniej świąteczne dekoracje były skromne, ale niezwykle pomysłowe. Na choinkach nie było kolorowych lampek elektrycznych – zamiast nich umieszczano świece z wosku, które szybko się spalały i wymagały stałej uwagi. Dla uzyskania zimowego efektu gałązki obsypywano watą, udającą śnieg. Niestety, zdarzało się, że żywe choinki

zapalały się od świec, a nawet dochodziło do pożarów, dlatego ogień palono krótko i pod czujnym okiem domowników.

Większość ozdób wykonywano własnoręcznie. Na choince wieszano domowe ciasteczka, pierniczki, orzechy włoskie – zawijane w złotko, suszone owoce, a zamiast cukierków często pojawiały się kostki cukru owinięte w papierki. Drzewka zdobiły również ozdoby z papieru i kolorowych papierków, wycinanki oraz łańcuchy robione przez dzieci i dorosłych.

Ciekawą i bardzo lubianą dekoracją były także figurki wykonywane z wydmuszek jaj – z których robiono Mikołaje, malowane i ozdabiane według własnej wyobraźni. Dużą popularnością cieszyły się też ozdoby ze słomy, tworzone własnoręcznie podczas długich zimowych wieczorów.

Jak podkreślają seniorzy, choć dekoracje były nietrwałe i proste, miały w sobie wyjątkowe ciepło. Każda ozdoba powstawała z sercem i wspólną pracą domowników, a choinka była prawdziwym symbolem świątecznej radości i domowej tradycji

opr. Judyta Majka
koordynator projektu

„Całe niebo się raduje, gdy Bukowsko kolęduje”

W niedzielę 18 stycznia 2026 r. W Domu Kultury w Bukowsku odbył się wyjątkowy koncert kolęd pt. „Całe niebo się raduje, gdy Bukowsko kolęduje”, który zgromadził licznie mieszkańców gminy oraz miłośników świątecznej tradycji i wspólnego muzykowania.

Wydarzenie zostało zorganizowane z inicjatywy młodzieży pod opieką Julii Nowak, której zaangażowanie, otwartość i energia miały kluczowe znaczenie dla realizacji koncertu. To właśnie młodzi ludzie byli nie tylko wykonawcami, ale także współtwórcami całego przedsięwzięcia, pokazując, że lokalne tradycje mogą być żywe i atrakcyjne również dla młodego pokolenia.

Na scenie zaprezentowali się młodzi muzycy z gminy Bukowsko w składzie:

Gitara: Paulina Tokarz, Weronika Bąk
 Gitara elektryczna: Aleksandra Borończyk
 Gitara basowa: Mateusz Kielniak
 Skrzypce: Nadia Duduś, Zuzanna Łupieżowiec
 Klawisze: Tomasz Skiba
 Perkusja: Michał Kielniak

Flet poprzeczny: Emilia Nowak, Aleksandra Kielniak

Akordeon: Krystian Śmiertka
 Trąbka: Kamil Borończyk
 Altówka i dyrygent: Julia Nowak
 Schola:

Natalia Grzyb, Zuzanna Sobolak, Emilia Niedzielska, Alicja Adamska, Izabela Józefczyk, Aleksandra Grzyb, Antonina Kowalik, Magdalena Łuszcz, Julia Rocznik, Dorota Nitka, Natalia Kruczyńska, Izabela Kielar, Liwia Duduś, Nikola Hnat, Nikola Szczuryk

Narrator: Mateusz Słyszcz

Chór Męski z Bukowska w składzie: Jerzy Rakoczy, Waldemar Rakoczy, Bogusław Łuszcz, Jan Sokół, Tadeusz Kowalik, Lucjan Łuszczarz, Janusz Słyszcz, Józef Brejta, Jan Futyma, swoim występem wniósł do koncertu głębię, doświadczenie i piękno wieloletniej tradycji chóralnej. Wspólne wykonania kolęd i pastorałek stały się symbolem międzypokoleniowej współpracy, w której młodość spotkała się z doświadczeniem, a nowa energia z szacunkiem dla lokalnego dziedzictwa.

Nagłośnienie i oświetlenie spektaklu: Krzysztof Kielniak

Śpiewniki i plakaty: Wojciech Ogrodnik

Szczególne podziękowania młodzież składa Krzysztofowi Kielniakowi oraz Tomaszowi Skibi za ogromną pomoc w organizacji koncertu – za zaangażowanie, dyspozycyjność i serce włożone w przygotowanie wydarzenia.

Koncert był nie tylko muzycznym wydarzeniem, ale przede wszystkim świętem wspólnoty okazją do spotkania, rozmów i wspólnego przeżywania bożonarodzeniowego czasu. Ciepła, serdeczna atmosfera oraz entuzjazm wykonawców sprawiły, że Dom Kultury wypełnił się radością, wzruszeniem i dźwiękami kolęd znanych od pokoleń.

Dziękujemy wszystkim artystom, organizatorom oraz osobom zaangażowanym w przygotowanie wydarzenia. Szczególne słowa uznania kierujemy do młodzieży, która pokazała, że potrafi aktywnie współtworzyć życie kulturalne gminy oraz budować mosty pomiędzy pokoleniami.

opr. Joanna Olchawa

Jubileuszowe Podkarpackie Kolędowanie

1 lutego 2026 roku w kościele pw. Matki Bożej Saletyńskiej odbyło się V Podkarpackie Kolędowanie – jubileuszowa edycja wydarzenia promującego tradycyjne kolędy i pastorałki Podkarpacia. Na jednej scenie zaprezentowało się aż 86 zespołów, tworząc wyjątkową atmosferę wspólnego kolędowania.

Gminę Bukowsko reprezentowali Kapela Ludowa „Bukowianie” oraz przedstawiciele grupy teatralnej NaTak, godnie prezentując lokalną kulturę i tradycję. Koncert był nie tylko muzycznym świętem, ale także spotkaniem ludzi, dla których kultywowanie dziedzictwa regionalnego ma szczególne znaczenie.

Transmisję z wydarzenia można było usłyszeć na antenie Polskiego Radia Rzeszów, a relacje zobaczyć w Telewizji Rzeszów oraz w serwisie YouTube. Organizatorom, na czele z Lidią Anną Białą, należą się serdeczne gratulacje za stworzenie wydarzenia, które na długo pozostanie w pamięci uczestników.

opr. Joanna Olchawa

Bieg Tropem Wilczym w Gminie Bukowsko – Hołd dla Bohaterów

1 marca 2026 r. Gmina Bukowsko miała zaszczyt gościć Bieg Tropem Wilczym, organizowany przez Towarzystwo Przyjaciół Ziemi Bukowskiej we współpracy z Gminą Bukowsko oraz Starostwem Powiatowym w Sanoku. To już szósta edycja tego wyjątkowego wydarzenia, które łączy sport z pamięcią o Żołnierzach Niezłomnych – bohaterach polskiego podziemia antykomunistycznego.

Centrum Bukowska zaczęło tętnić życiem już od godziny 9:00, kiedy to w Domu Kultury otworzyło swoje podwójne Biuro Zawodów. Uczestnicy mieli czas na rejestrację oraz odbiór pakietów startowych, które zawierały plecak, wyrazistą bandanę, coś słodkiego oraz pamiątkę z Gminy Bukowsko.

O godzinie 12:00 wystartował Bieg Rodzinny na dystansie 1963 m, nawiązujący do roku śmierci ostatniego Żołnierza Wyklętego – Józefa Franczaka ps. „Lalek”. O 12:30 rozpoczął się Bieg Główny na dystansie 10 km, przeznaczony dla bardziej doświadczonych biegaczy. Obie trasy, wyznaczone na malowniczych wzgórzach Pogórza Bukowskiego, oferowały niezwykle widoki na Beskid Niski, Góry Słonne oraz Bieszczady.

Bieg Główny na dystansie 10 km odbywał się w czterech kategoriach wiekowych oraz kategorii OPEN dla kobiet i mężczyzn. W Biegu Rodzinnym na dystansie 1963 m nie wprowadzono limitu wiekowego, co umożliwiło udział całym rodzinom.

W biegu wzięło udział 200 uczestników. Tego dnia aura była wyjątkowo sprzyjająca, co umożliwiło rodzinne bieganie, a także osiągnięcie bardzo dobrych wyników.

Na mecie na wszystkich biegaczy, bez względu na osiągnięty wynik, czekały wyjątkowe medale z wizerunkiem rotmistrza Witolda Pileckiego.

Dzięki niezawodnym służbom, w tym druhom z Ochotniczej Straży Pożarnej w Bukowsku, Wolicy, Pobiednie, Zboiskach oraz gościnnie z Markowiec, biegacze mogli czuć się bezpiecznie na trasie. O bezpieczeństwo uczestników zadbało także Bieszczadzkie Pogotowie Ratunkowe SP ZOZ w Sanoku.

Wydarzenie zostało wzbogacone o liczne atrakcje. Dla dzieci przygotowano animacje oraz malowanie twarzy w charakterystyczne dla biegu wilcze tropy. Pracownicy Nadleśnic-

twa Lesko przeprowadzili edukację przyrodniczą, przybliżając uczestnikom tajniki lokalnej flory i fauny. Muzeum Militariów w Woli Sękowej, wspólnie z Podkarpackim Stowarzyszeniem Poszukiwaczy „Ocalić od Zapomnienia” oraz Stowarzyszeniem „Lager”, zaprezentowało wystawę, która przyciągnęła uwagę wielu gości.

Panie z Koła Gospodyń Wiejskich w Bukowsku zadbały o pyszne jedzenie, serwując znakomite bigosy, szarlotkę oraz pierogi, co z pewnością dodało energii biegaczom.

W ramach wydarzenia zorganizowano także konkursy historyczne oraz plastyczne, które miały na celu uczczenie pamięci Żołnierzy Nie-

złomnych. Konkurs historyczny poświęcony był tegorocznym bohaterom biegu – Zygmuntowi Szendzielarzowi ps. „Łupaszka” oraz Lidii Lwow-Eberle ps. „Lala”. Organizatorem konkursu był Zespół Szkół w Bukowsku we współpracy z Towarzystwem Przyjaciół Ziemi Bukowskiej oraz Gminą Bukowsko.

Dodatkowo odbył się międzyszkolny konkurs plastyczny „Żołnierze Wyklęci. Żyli prawem wilka”, w którym wzięły udział trzy szkoły z Gminy Bukowsko. Uczniowie mieli okazję wykazać się swoją kreatywnością i wiedzą na temat polskiego podziemia antykomunistycznego, a prace były oceniane przez jury. Nagrody w konkursach przekazały Muzeum Budownictwa Ludowego w Sanoku oraz Instytut Pamięci Narodowej w Rzeszowie.

Ceremonia wręczenia medali została ubogaconą wzruszającymi wystąpieniami uczennic ZS w Nowotańcu, ZS w Bukowsku oraz ZS w Pobiednie. Wśród występujących artystek były Dorota Nitka, Sonia Niemiec oraz siostry Ola i Tosia Adamskie, które zaśpiewały pieśni o Żołnierzach Niezłomnych. Utwory takie jak „Rozkwitały pąki białych róż” miały szczególny wymiar, wzbudzając emocje wśród obecnych.

Wójt Gminy Bukowsko Marek Bańkowski, w asyście prezesa Zarządu Towarzystwa Przyjaciół Ziemi Bukowskiej Joanny Niemiec-Hnat, wręczył pamiątkowe statuetki zwycięzcom w poszczególnych kategoriach wiekowych. Dodatkowo w Biegu Rodzinnym troje pierwszych dzieci do lat 10 otrzymało zestawy mebli dziecięcych ufundowane przez lokalną firmę BDMT Meble.

Wójt Gminy Bukowsko, podsumowując wydarzenie, podkreślił znaczenie pamięci o Żoł-

nierzach Niezłomnych, której należy uczyć od najmłodszych lat:

„To nasz obowiązek, by kształtować honor i miłość do Ojczyzny, a Bieg Tropem Wilczym w Bukowsku nie mógłby się odbyć bez wsparcia niezawodnych sponsorów. Z tego miejsca dziękujemy:

- ▶ Krakowskiemu Bankowi Spółdzielczemu – Oddział w Krośnie, Filia w Bukowsku,
- ▶ firmie TRANSPRZĘT,
- ▶ firmie ZDZICH MAR Handel Żywcem państwa Wierzbickich,

- ▶ firmie „STALNEY” Przedsiębiorstwo Samochodowe pana Stanisława Lenio,
- ▶ firmie DREWKAM Usługi Tartaczne Kamila Gajdy,
- ▶ firmie AZ Krzysztofa Zmarza,
- ▶ firmie BDMT – producentowi mebli,
- ▶ firmie ArtGarage Marka Szatkowskiego,
- ▶ firmie Nowoczesne Systemy Grzewcze 365 państwa Milasz,
- ▶ firmie M-Ubezpieczenia Bukowsko Klaudii Winiarz – agentowi ubezpieczającemu biegaczy,

- ▶ firmie WOLmet i pani Sabinie Wolańskiej,
 - ▶ panu Dariuszowi Wanieliście z Delikatesów Centrum w Bukowsku,
 - ▶ panu Mieczysławowi Kawie i Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Bukowsku,
 - oraz partnerom:
 - ▶ Instytutowi Pamięci Narodowej Oddział w Rzeszowie,
 - ▶ Nadleśnictwu Lesko, Lasy Państwowe,
 - ▶ Bieszczadzkemu Pogotowiu Ratunkowemu SP ZOZ w Sanoku,
 - ▶ Muzeum Militariów i Techniki w Woli Sękowej,
 - ▶ Podkarpackiemu Stowarzyszeniu Poszukiwaczy „Ocalić od Zapomnienia”,
 - ▶ Centrum Usług Społecznych w Bukowsku”.
- Szczególne podziękowania kierujemy również do Instytutu Pamięci Narodowej, Muzeum Budownictwa Ludowego w Sanoku oraz

wszystkich organizacji i wolontariuszy, którzy zaangażowali się w organizację tego wydarzenia.

„Kochajcie ojczystą ziemię. Kochajcie swoją świętą wiarę i tradycję własnego narodu. Wyróśnijcie na ludzi honoru, zawsze wierni uznanym

przez siebie najwyższym wartościom, którym trzeba służyć całym swoim życiem” – te słowa Witolda Pileckiego niech przypominają nam o wartościach, które powinny kierować naszymi działaniami.

Bieg Tropem Wilczym w Bukowsku to nie

tylko sportowa rywalizacja, ale również żywa lekcja historii, która łączy pokolenia i kształtuje naszą pamięć historyczną. To wydarzenie, które na długo pozostanie w sercach uczestników.

opr. Alicja Pocałun
fot. Kamil Radożycki

I Valentine Cup w Bukowsku – piłkarskie święto pełne pasji i emocji

W walentynkowy weekend Gmina Bukowsko stała się prawdziwym sercem młodzieżowego futbolu. W hali sportowej Zespołu Szkół w Bukowsku odbyła się pierwsza edycja turnieju Valentine Cup – wydarzenia, które w symboliczny sposób połączyło święto zakochanych z miłością do piłki nożnej.

Termin turnieju nie był przypadkowy. Walentynki to czas, w którym szczególnie mówi się o pasji i zaangażowaniu – a dla wielu młodych zawodników futbol to coś więcej niż sport. To styl życia, sposób na rozwój i spełnianie marzeń.

Przez dwa dni, hala wypełniona była dopinaniem, uśmiechami i sportowymi emocjami. Rozegrano łącznie aż 72 mecze w trzech kategoriach wiekowych (roczniki 2017, 2015 i 2014). Na szyjach zawodników i trenerów zawisło blisko 242 medale w kształcie serc, które doskonale oddały wyjątkowy klimat wydarzenia.

W rywalizacji udział wzięły drużyny z regionu, a poziom sportowy oraz zaangażowanie młodych piłkarzy stały na bardzo wysokim poziomie.

14 lutego – rocznik 2017

Akademia Piłkarska Sanok
Akademia Piłkarska Kolejorz
KS Celtic Sanok

Najlepszy bramkarz: Tymon Florczak (Akademia Piłkarska Kolejorz)

Król strzelców: Paweł Mrocza (KS Celtic Sanok)

Najlepszy zawodnik: Adam Małek (Akademia Piłkarska Sanok)

Rocznik 2015

Klub Sportowy Ekoball STAL SANOK
Klub Sportowy Ekoball STAL SANOK
UKS Bukowianka

Najlepszy bramkarz: Szymon Kobylarczyk (KS Celtic Sanok)

Król strzelców: Mateusz Borczyk (Klub Sportowy Ekoball STAL SANOK)

Najlepszy zawodnik: Dominik Mikołajek (UKS Bukowianka)

15 lutego – rocznik 2014

Szkołka piłkarska Przełomek Besko
UKS Orłęta Lesko
Klub Sportowy Ekoball STAL SANOK

Najlepszy bramkarz: Tobiasz Radożycki (UKS Bukowianka)

Król strzelców: Karol Żywiec (Szkołka piłkarska Przełomek Besko)

Najlepszy zawodnik: Gracjan Tracz (UKS Orłęta Lesko)

Turniej był nie tylko okazją do sportowej rywalizacji, ale przede wszystkim do integracji, budowania relacji i promowania aktywności fizycznej wśród najmłodszych.

Ogromne znaczenie w organizacji wydarzenia mieli rodzice, wolontariusze oraz sympatycy klubu. To oni zadbali o logistykę, oprawę wydarzenia, zaplecze techniczne, poczęstunki, opiekę medyczną, fotorelację i wyjątkową atmosferę. Choć często stoją w cieniu, to właśnie ich wkład gra kluczową rolę w powodzeniu tego typu wydarzeń.

Już dziś wiadomo, że Valentine Cup zapisał się jako wyjątkowe wydarzenie sportowe w Bukowsku i – zgodnie z zapowiedziami – będzie organizowany cyklicznie w kolejnych latach.

Bukowsko udowodniło, że nie brakuje tu młodych talentów, sportowej pasji i ludzi z sercem do futbolu.

opr. Katarzyna Milasz

IV Cosmosik Cup za nami!

Już po raz czwarty szkoła piłkarska z Nowotaniec zorganizowała turniej piłki halowej dla dzieci i młodzieży. Tegoroczna edycja odbyła się w hali sportowej ZSKR w Nowosielskach, a w dwudniowym wydarzeniu wzięło udział aż 350 młodych zawodników. Turniej na stałe wpisał się w kalendarz lokalnych imprez sportowych, gromadząc dzieci, trenerów, rodziców oraz kibiców, którzy wspólnie tworzą niepowtarzalną atmosferę piłkarskiego święta.

Rozgrywki były przede wszystkim okazją do sportowej rywalizacji w duchu fair play. Na parkiecie nie brakowało emocji, pięknych bramek, efektownych interwencji bramkarskich i radości z każdego zdobytego gola. Młodzi piłkarze pokazali ogromne zaangażowanie, wolę walki oraz coraz wyższy poziom wyszkolenia technicznego.

Cosmosik Cup to jednak nie tylko wyniki i klasyfikacje końcowe. Najważniejsza jest możliwość zdobywania doświadczenia, integracja drużyn oraz rozwijanie pasji do piłki nożnej od

najmłodszych lat. Dla wielu uczestników był to pierwszy turniejowy występ przed licznie zgromadzoną publicznością.

W wydarzeniu uczestniczyli m.in. Wójt Gminy Bukowsko Marek Bańkowski oraz Prezes Podokręgu Piłki Nożnej w Krośnie Wojciech Sokołowski.

Turniej ku pamięci Mariana Wojtowicza

Patronem wydarzenia jest Marian Wojtowicz - postać szczególnie ważna dla lokalnego środowiska sportowego. Turniej jego imienia stanowi wyraz pamięci oraz uznania dla wkładu, jaki wniósł w rozwój piłki nożnej i działalności sportowej w regionie. Dzięki temu zawody mają nie tylko wymiar sportowy, ale również symboliczny i wychowawczy.

Organizacja na najwyższym poziomie

Organizatorzy z Akademii Piłkarskiej Cosmosik Nowotaniec zadbał o każdy detal wydarzenia - od sprawnego przebiegu rozgrywek, przez profesjonalne sędziowanie, po pamiątkowe

medale, nagrody dla wszystkich uczestników oraz poczęstunek. Ogromne wsparcie okazali również rodzice, wolontariusze oraz partnerzy turnieju, bez których organizacja tak dużego przedsięwzięcia nie byłaby możliwa. W przygotowanie wydarzenia zaangażowani byli lokalni liderzy, przedsiębiorcy, sympatycy klubu oraz partnerzy instytucjonalni.

Inwestycja w przyszłość

Cosmosik Cup im. Mariana Wojtowicza to doskonały przykład, jak ważną rolę odgrywa sport w wychowaniu dzieci i młodzieży. Regularna rywalizacja turniejowa buduje charakter, uczę współpracy i odpowiedzialności, a przede wszystkim daje radość z aktywnego spędzania czasu. Turniej po raz kolejny udowodnił, że piłka nożna łączy pokolenia i potrafi stworzyć wyjątkową wspólnotę. Dla młodych zawodników były to dni pełne emocji i niezapomnianych chwil - a dla niektórych być może pierwszy krok w stronę wielkiej sportowej przygody.

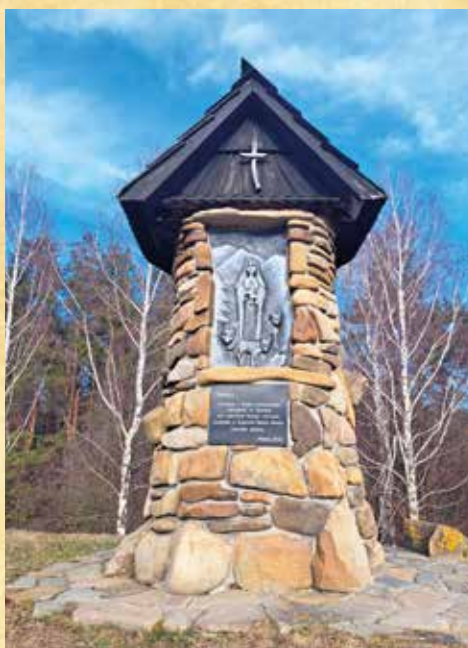
Sebastian Błażejowski

Kapliczka „Matki Boskiej z wilkami” w Płonnej

*Pamięci... Kolegów z Koła Łowieckiego „Jarząbek” w Sanoku,
aby zmarłym knieja wiecznie szumiała,
a żyjących Matka Boska otaczała opieką.*

Płonna 2010 r.

Powyższe słowa, skłaniające do refleksji i niosące głębokie przesłanie, widnieją na tablicy umieszczonej na kapliczce „Matki Boskiej z wilkami”, ufundowanej w 2010 r. przez członków Koła Łowieckiego „Jarząbek” w Sanoku.

Lokalizacja tej wyjątkowej kapliczki nie jest przypadkowa. W jej pobliżu przebiega główny szlak wędrówek watah wilków przemierzających Pogórze Bukowskie. Od lat korzystają one z tej trasy, a uważny i wytrwały obserwator ma tu dużą szansę na spotkanie z tymi burymi drapieżnikami.

Pomysł budowy kapliczki na kopcu pojawił się we wrześniu 2009 r. Drewnianą rzeźbę Matki Bożej otoczonej wilkami, trzymającej zapaloną gromnicę - symbol ochrony ludzi, w tym myśliwych, przed złem, a światło ma wskazywać im drogę. - wykonał Franciszek Mikołajczak z Zachutynia.

Projektantem i wykonawcą bryły kapliczki w kształcie pnia drzewa był Jan Popiel, sanocki kamieniarz, który zaproponował użycie miejscowego kamienia. Stylowy gontowy daszek wykonał Piotr Popiel z Dobrej. Całkowita wysokość obiektu wraz z zadaszeniem wynosi 2,8 m. Na jego szczycie umieszczono pomysłowy krzyż wykonany z poroża jelenia.

Niestety, warunki atmosferyczne oraz umyślne uszkodzenie drewnianej płaskorzeźby spowodowały konieczność jej wymiany na granitową, przy zachowaniu pierwotnego kształtu. Autorem nowej, trwałej płaskorzeźby jest podkarpacki artysta - kamieniarz z Przeworska.

Budowę kapliczki zakończono w czerwcu 2010 r., kiedy została ona uroczystie poświęcona.

W uroczystości tej, oprócz myśliwych z sanockiego „Jarząbka” i ich rodzin, uczestniczyli zaproszeni goście:

- - ks. Eugeniusz Dryniak - kapelan krośnieńskich myśliwych,
 - - ks. Stanisław Kudła - proboszcz parafii w Bukowsku,
 - - Wojciech Blecharczyk - burmistrz Sanoka,
 - - Franciszek Maresz - prezes Okręgowej Rady Łowieckiej w Krośnie,
 - - leśnicy z Nadleśnictw Lesko i Rymanów, Przedstawiciele zaprzyjaźnionych kół łowieckich:
 - „Żubr” - Stanisław Dzimira,
 - „Bieszczady” - Jerzy Kmiotowicz,
 - „Świętek” - Hubert Kaszycki,
 - „Sęp” - Henryk Sokół,
- oraz liczni sympatycy łowiectwa.

Oryginalną oprawę odprawionej na samym szczycie kopca mszy świętej zapewnili sygnaliści myśliwscy. Zadbano także, aby po uroczystości odsłonięcia kapliczki został żywy ślad, było nim posadzenie dwóch dębów, o co poproszono uczestniczących w niej gości.

Po części oficjalnej odbyła się biesiada myśliwska. Zanim jednak na stołach pojawiły się tradycyjne potrawy, takie jak bigos i dziczyzna, wyróżniającym się myśliwym wręczono odznaczenia i nagrody.

Od tego czasu Gmina Bukowsko serdecznie zaprasza wszystkich miłośników dzikiej przyrody do odwiedzenia tego miejsca. Rozciągają się stąd piękne, niezapomniane widoki, a chwile spędzone w ciszy i zadumie pomagają oderwać się od codziennych trosk, napełniają pozytywną energią i dodają sił do dalszej drogi.

opr. Dżdzisław Bednarczyk

Kto w marcu zasieje, ten się na wiosnę śmieje

Wiosna przynosi nadzieję nowego życia. Wszystko budzi się z zimowego letargu. Przyroda odradza się po zimowej martwocie, dni stają się coraz dłuższe i cieplejsze. Świat jest coraz bardziej kolorowy. Powracają ptaki zimujące w ciepłych krajach.

Wiosna to początek cyklu agrarnego; wszystko, co się wówczas wydarzy ma konsekwencje w przyszłości. Duże znaczenie ma pierwszy grzmot. W zależności od tego, z której strony go słyszeć – zwiastuje słotę, suszę lub urodzaj w nadchodzącym roku. Pierwsza wiosenna burza oznacza, że siły ciemności zostały pokonane i ziemia otwiera się na przyjęcie roślin, jest gotowa na nowe życie. Niegdyś funkcjonowało przekonanie, że tarzanie się po ziemi po usłyszeniu pierwszego grzmotu, zapobiega bólom i chorobom kręgosłupa.

Pierwszy wiosenny głos kukułki wróżył posiadanie pieniędzy, długość życia lub liczbę dzieci. Bocian, zobaczony w locie wróżył zdrowie i szczęście. Panny, które spostrzegły parę bocianią przewidywały rychłe zamążpójście. To, że ptaki żywią się „plugastwem” – zwierzętami związanymi ze światem podziemnym i śmiercią uznawano za znak, że powracające bociany uwolnią domostwa od wszelkiego zła, a chaty z jego gniazdem będą czyste i wolne od złych duchów. Bociany były też kojarzone z płodnością i nowym życiem.

Zauważone w naturze symptomy wiosny były sygnałem do rozpoczęcia prac polowych. Aby zebrać obfite plony oprócz wszelkich zabiegów technologicznych stosowano różnorakie zabiegi religijno-magiczne.

Gdy ziemia była już nieco przesuszona rozpoczynano orkę i siew zbóż jarych. Jednakże aż do końca Wielkiego Tygodnia nie wolno było kopać dołów, wbijać kołków, itp. – nie wolno było ranić brzemiennej, przygotowującej się do rodzenia ziemi.

Powszechne było skrapianie wodą święconą konia, pług i wozu przed pierwszą orką. Gospodarz kreślił batem znak krzyża nad zaprzęgiem. W pług, a potem pod pierwszą skibę wkładał święcone ziele lub palmę wielkanocną. Przed rozpoczęciem orki klękał i żegnał się.

Na pługu kładziono chleb, aby zapewnić sobie urodzaj i obfitość chleba. Po bokach i grzbietach wołów i koni roboczych toczono jajko, aby były silne, zdrowe i dobrze pracowały. Oraczowi i zwierzętom ciągnącym pług gospodyni dawała po kawałku chleba posmarowanego miodem, aby nie ustawiali w pracy i starannie zaorali pole.

Złą wróżbą było, gdy baba przeszła drogę oraczowi lub też przez pole przeznaczone do

Święty Izidor Oracz ilustracja z dzieła – *Krotkie zebranie swiatobliwego żywota s Isidora rolnika z Madryki od swietey pamieci Grzegorza XV między święte wpisane*

Święty Izidor Oracz, patron rolników (zdjęcie pochodzi z Internetu)

orania. Gospodarz dla odczynienia uroków zwracał do domu lub spluwał przez lewe ramię.

Pierwszy siew rozpoczynał się o wschodzie słońca. Przed wyjściem w pole siewców oblewano wodą, by zapewnić zasiewom dostatek deszczu. Gospodarza obsypywano ziarnem, aby na jesieni zebrał obfite plony.

Na workach z ziarnem siewnym kładziono na chwilę bochenek chleba. Chleb na białym obrusiku kładziono także w pierwszej bruzdzie obsiewanego pola. Pierwsze garście ziarna rzucano na krzyż i lewą ręką. Do ziaren dodawano ziarna z tzw. przepiórki, wieńca żniwnego, okrychy palmy wielkanocnej, proch z ziół poświęconych w oktawę Bożego Ciała i święto Matki Boskiej Siewnej.

Podczas pierwszego siewu nie wolno było się obracać, rozglądać, rozmawiać – w przekonaniu, że mogłoby to zaszkodzić zasiewom i przez szacunek do wykonywanej pra-

cy. W niektórych wioskach chłopci przez cały czas pierwszego siewu pracowali z odkrytymi głowami.

Poza zbożami podstawą żywnościową dawnej wsi była kapusta – sadzono jej dużo i dbano, by zbiór był obfity. Gospodynie najpierw przygotowywały rozsadę. Najlepiej było, gdy nasiona wysiały na św. Józefa – 19 marca. Młode roślinki koniecznie trzeba było wysadzić do św. Jana (24 czerwca).

Podczas sadzenia kapusty kobiety przewracały na ziemię jedną z nich, by głowy kapuściane urosły duże, by nie stały tylko się przewracały. W niektórych wsiach wierzono, że urodzaj kapusty może zapewnić ziele święcone w dzień Matki Boskiej Zielnej. Podczas sadzenia kapusty gospodynie zakopywały je do ziemi, wypowiadając formułę: „Najświętsza Panienska kazała, żeby kapusta w główki się składała”.

Marta Terrier

Słownik bukowski Tadeusza Żytki

drylić - trącić
drynda - motorower, a też dorożka
drzewiej - dawniej - ze staropolskiego
drzeć się - krzyczeć, wydzierać się
dubeltowe okna - dodatkowe okna zakładane na zimę, żeby ocieplić chałupę
duby smalone - bzdury, głupoty, czyjeś fantazje z j. ruskiego
dudki - podroby zwierząt (płuca, nerki itd.). Według Słownika PWN, to również piszczałka, dolna część stosiny pióra ptaka, oraz rzadkie kolorowe ptaki
duje - dmucha wiatr (w góralskim jest duja-wica)
dumanie - myślenie; o czym dumasz? i dumka - tęskna rusińska pieśń z kresów, chociaż i u nas takie bywały
dupak, pierdoła - ktoś nieudacny
duplowate drzewo - (wszak mój tata był stolarzem) - drzewo: wygięte, przegniłe i nie nadające się do obróbki stolarskiej
durny, durak, durok - głupi - ta wersja, jako starosłowiańskie słowo przetrwało w językach: rosyjskim i ukraińskim
dutki, dudki - pieniądze (z góralskiego)
dwajścia - dwadzieścia
dwo - dwa
dworować - nabijać się z kogoś

dychawica - choroba układu oddechowego na podłożu alergicznym u krów i koni, niestety u ludzi również
dygotki - dreszcze, wstrząsy - od dygotania
dynguje - coś źle osadzone np. deska w podłodze, dyszel w wozie, czy drzwi. Podejrzewam, że słowo to pochodzi od „dyndać” - czyli poruszać się rytmicznie - można dyndać nogą, lub orderdy dyndają na piersi
dziamgolić - mówić coś natrętnie, kłótliwie
dzidzia - małe dziecko, ale również pieszczotliwie o dziewczynie
dziekiendy - gdzieniegdzie
dziergać, dziurgać - wyszywać, haftować, robić na drutach, lub na szydełku, obszywać
dziesik - gdzieś - z góralskiego
dziewiń - dziewięć
dziewka - dziewczyna
dzieża - drewniana duża micha, spięta metalowymi obręczami służąca do wyrobu ciasta drożdżowego na chleb i na pierogi pieczone. Podobnej konstrukcji był ceber, ale on nie służył do wyrabiania ciasta, ale do przygotowywania pokarmu dla zwierząt
dzwonek - kolor w kartach - karo
dźwiryze - drzewi
dżugan - pozwoliłem sobie na nietypowe słowo, którego nie ma i nie było w gwarze bukowskiej. W średniowieczu w okolicy Sanoka sprowadzono górników z Węgier. W ich języku kilof to był „dżugan” (W. Marczak - „Ukrainiec w Polsce”). Z czasem z tego słowa zrobiło się nazwisko - i trafił sprawił, że spotkałem w Sanoku rodzinę o tym nazwisku. Siostra miała koleżankę w szkole średniej, która była z domu Dżugan. Jej rodzice kilka razy u nas gościli, łącznie z weselem siostry. To taki ciekawy koloryt Galicji, gdzie przechowało się i słowo pochodzenia węgierskiego i ciemna karnacja p. Dżugana
e ta? - jak to?
eno? - dlaczego nie?
fajermany - koźlarze czerwone - nazwa tego grzyba zapewne pochodzi od czerwonego kasku strażaków, chociaż moja ciocia Teresa ze Słupska nazywała te grzyby pocieszkami, a w Sanoku mówiono na nie bisilery.
fajerki - koncentryczne żeliwne kółka, nachodzące wzajemnie na siebie umieszczane na płycie kuchennej, żeby regulować ilość ciepła dochodzącego do garnka. Fajerki zmieniano się przy pomocy specjalnego druta z haczykiem zwanego pogrzebaczem
fajowo - wspaniale,, cudownie
fajrant - koniec pracy, fajerant (z niem.)
familia - bliższa i dalsza rodzina, czyli klan
fanaberie - kaprysy, fochy, grymasy (z ros.)
farmazon - ktoś gadający głupoty, lub zaniebany, niechłujny

Wspomnienia Bronisławy Nycz

z domu Bednarz ur. 01.09.1925 r. w Bukowsku

W 1944 r. nadchodził front. Niemcy palili domy, niszczyli wszystko, co się dało. Wyprowadziłam konia i dwie krowy, uwiązałam je do drzewa nad rzeką. Niemcy zrzucili 5 bomb, moje zwierzęta zostały zabite.

W późniejszym czasie banda U.P.A. zaczęła rabować domostwa. Kto miał np. 2 krowy, to jedną zabierali, bo musieli się czymś żywić. Brali mąkę, chleb pieczony, jeśli był.

W tym samym roku, 25 marca, w Bukowsku były straszne wydarzenia. Tego dnia wieczorem Bukowsko zostało obłożone przez bandę U.P.A. Łapali mężczyzn, zabierali im buty, zamykali ich w szkole i żądali okupu w pieniądzach.

Mnie jeden z bandy wziął za rękę i dał pieniądze na papierosy, żebym mu kupiła. Było to daleko, nie mógł się doczekać i przyszedł po mnie. Odprowadził mnie pod sam dom, żeby mi się nie stała krzywda. Powiedział, żebym uciekała, bo będą palić całą wieś.

Zaraz potem zagrała trąba i rozległ się ogromny krzyk: „Pali się wieś!”. Domy oblewali naftą i podpalali. Działo się to około godziny 17-18 po południu. Cała wieś stała w płomieniach. Nie wolno było ratować dobytku, bo zastrzeliliby i wrzucili do ognia.

W 1945 r. polskie wojska wysiedlały całe góry, gdzie mieszkali Łemkowie ukrywający banderowców. Starzy odjechali z całymi rodzinami, a młodzi utworzyli partyzantkę i ponownie rabowali ludność nocami, zabierając wszystko, co było potrzebne do życia.

W 1944 i 1945 r. utworzyła się partyzantka A.K. Mój ojciec był przewodnikiem, mieli dobrą organizację. Mieliśmy zboże w żarnach na

mąkę, mama Ludwika piekła chleb, a sąsiadka Władysława Wiercińska miała masarnię i zabito dużego cielaka.

Mama zapakowała chleb do wora i ukryła na wozie między łańcuchami, a cielaka owinęła w prześcieradło i zapakowali go do płachty z sianem. Mama siedziała przy łańcuchach i powoziła koniem, a ja siedziałam z tyłu wozu na sianie. Jechaliśmy na Tokarnię do lasu.

Tam już na nas czekali. Zabrali prowiant, nałożyli drzewa i wróciliśmy do domu.

Na wiosnę 1946 r. został zabity generał Świerczewski, a w listopadzie banderowcy zabili mojego ojca. Karola Bednarza zabili złodzieje polscy, którzy rabowali wysiedlone rodziny Łemków z okolicznych gór.

Gdy banderowcy zabili ojca, mama miała dopiero 42 lata, pięcioro dzieci i cały dobytek zrabowany przez bandę U.P.A. W domu nie było żadnych środków do życia.

Wyjechaliśmy do Sanoka, gdzie mama znalazła mieszkanie. Mieliśmy konia, wóz i krowę. Starszy pan Styrkosz z drewnutni zrobił schron dla konia, a krowa była u sąsiada.

Ja umiałam zaprzęgać konia i powozić. W tym czasie mama Ludwika miała 43 lata i zaczęła chorować - zaczęła kaszleć i płuć krwią, była słaba. Gdy poszła do lekarza, okazało się, że ma dziury w płucach wielkości 1 złotego i że jest to trudne do wyleczenia.

Siostra Czesława była dobrą krawcową, miała uczennice i w ten sposób zarabiała na życie oraz na lekarza dla mamy.

W domu, w którym mieszkaliśmy, właściciel zaopiekował się naszą chorą mamą. Z Anglii

wrócił zięć pana Styrkosza, przywiózł zastrzyki i inne lekarstwa dla mamy. Potem długo leżała w szpitalu i poczuła się lepiej.

Ja z koniem i wozem wróciłam do Wolicy, do domu po Ukraińcach. Miałam 21 lat. Założyłam na konia chomąto, zaprzęgałam do wozu i pojechałam w pole orać. Było mi bardzo ciężko, zaczęłam płakać.

Przez pola z Płonnej do Bukowska szedł polski żołnierz i zobaczył mnie płaczącą. Wziął ode mnie lejce i bat, zorał cały kawałek pola. Podziękowałam mu i wróciłam do domu.

Nie miałam dla konia siana, więc dałam mu sieczkę z jęczmieniem. Koń dostał kolki i zdechł. Nie wiedziałam, jak mam powiedzieć o tym mamie, że to moja wina.

Byłam załamana, ale mama pocieszyła mnie, że czuje się coraz lepiej, bo bierze zastrzyki - penicylinę i inne leki - i poradzimy sobie z tym problemem.

Poszłam z mamą do prezesa Samopomocy Chłopskiej w Sanoku, który wystarał się o konia niemieckiego. Gdy mama czuła się lepiej, jeździliśmy obie do lasu po drzewo i na ruskie wsię, żeby zbudować dom.

Mama była słaba i zmęczona po chorobie, a ja nie umiałam wszystkiego robić tak jak ona. Więc wszystkiego mnie uczyła. Siostra Czesława zajmowała się domem i młodszym rodzeństwem.

Razem z mamą zajmowałyśmy się rolnictwem i całym dobytkiem, który pozostał.

Bronisława Bednarz, obecnie Nycz, zamieszkała w Bukowsku, opisała swoje życie od 14 roku życia.

Bronisława Nycz

Ostatnia Wieczerza, czyli uczta Paschalna

Opis Ostatniej Wieczerzy znajdziemy u wszystkich Świętych Ewangelistów (Mateusza, Marka, Łukasza i Jana) oraz w liście św. Pawła do Koryntian. Najogólniej mówiąc Ostatnia Wieczerza była ucztą pożegnalną Jezusa z Apostołami oraz była jednocześnie typową wieczerzą paschalną, spożywaną przez wszystkich Żydów w czasie ich największego święta – Paschy. Obchodzono ją na pamiątkę wyjścia z niewoli egipskiej w czasach mojżeszowych. Najważniejsze jednak dla chrześcijan jest to, że podczas Ostatniej Wieczerzy, dzień przed męką i śmiercią, Jezus Chrystus ustanowił Sakrament Eucharystii i Sakrament Kapłaństwa. Istotą mojego rozważania będzie próba spojrzenia na Ostatnią Wieczerzę pod kątem jedzenia i zadanie sobie pytania co wtedy Jezus z Apostołami jadł i pił? Do picia z pewnością była woda oraz zmieszane z wodą wino. Zamiast wina mógł być też sok z winogron. Ważne było to, żeby napój pochodził z owoców winnego krzewu. Do jedzenia zaś był przede wszystkim pieczony baranek i niekwaszony chleb, który smakuje jak maca albo opłatek. Na stole najprawdopodobniej był też gęsty owocowy sos a także sos z gorzkich ziół i chyba też pewnie jakaś ryba. Trzeba jednak szczególnie powiedzieć, że pełny jadłospis z Wieczernika jest po prostu dzisiaj nieznany. Ale cztery potrawy były na pewno: chleb, woda i wino oraz pieczony baranek, który był podstawowym symbolem świąt żydowskiej Paschy. Natomiast dobrym kierunkiem w poszukiwaniu odpowiedzi na temat potraw jakie mogły być jedzone w Wieczerniku, jest badanie tego, co współcześnie jedzą pobożni Żydzi, bo przecież oni ciągle co roku świętują swoją Paschę. Trzeba jednak pamiętać, że od Ostatniej Wieczerzy minęło około dwa tysiące lat i w tym czasie tradycja żydowska podlegała zmianom. Rozwijała się bowiem w różnych zakątkach świata, gdzie żydowska kuchnia musiała się dostosować do lokalnych zbóż, warzyw i owoców. Natomiast miejscem spożycia Ostatniej Wieczerzy był Wieczernik, czyli sala na górze o czym czytamy w Ewangelii św. Marka. Wskazuje to, że była to sala w dość zamownym i solidnym domu, bo większość Żydów miała wtedy domy parterowe. Według tradycji ten dom wraz z salą „na górze”, czyli Wieczernikiem, był własnością rodziny św. Marka Ewangelisty. Ma-

rek był wtedy jeszcze młodym chłopcem, ale jego matka Maria dobrze знаła się ze św. Piotrem i była jedną z kobiet, które pomagały Jezusowi. Dlatego więc ów Wieczernik został udostępniony Jezusowi Chrystusowi oraz Apostołom na Ostatnią Wieczerzę i to jeszcze wraz ze stołem nakrytym obrusem, zastawionym łóżkami biesiadnymi i nakryciami. Niektóre z nakryć elementów wyposażenia najprawdopodobniej przetrwała do dnia dzisiejszego. A są to: kielich, misa na baranka, obrus czy fragmenty stołu i łóżka biesiadnego. Archeolodzy biblijni zasadniczo zgadzają się, że istniejący do dzisiaj w Jerozolimie budynek określany jako Wieczernik, rzeczywiście stoi na pierwotnym historycznym miejscu. W dawnej kulturze żydowskiej chleb kładziono bezpośrednio na obrusie i to nawet w przypadkach, gdy funkcję stołu spełniała rozłożona na ziemi mata przykryta płóciennym obrusem. Z Biblii też wiemy, że w świątyni w Jerozolimie, na stole chlebów poświęconych, też był obrus ale z drogiej purpury. Stąd też jesteśmy pewni, że podczas Ostatniej Wieczerzy Chrystus zamieniając chleb w swoje Ciało, brał go z obrusu. Czy jednak ten obrus z Wieczernika został przez Apostołów uznany za pamiątkę wartą przechowania? Nie ma pewnych dowodów, ale tradycja chrześcijańskiej Europy mówi, że części tego obrusu mają być m.in. w Lizbonie, Krakowie czy Świdnicy. Największa jednak część „świętego obrusu” znajduje się w kościele św. Wita w niemieckim Monchengladbach. Tamtejsi zakonnicy dostali go od Karola Wielkiego (+814). Z czasem zapomniano o nim sądząc, że to część szat Chrystusa, Maryi albo św. Jana Ewangelisty. Kiedy jednak płótno wyjęto z relikwiarza, to znaleziono przyszyty do niego pasek z napisem łacińskim - „obrus ze stołu na którym Pan z Uczniami jadł wieczerzę”. Z badań archeologicznych i historycznych wiemy także, że zachowała się też Święta Misa na której ułożony był upieczony baranek Paschalny, jest też cenny Kielich, z którego Jezus pił wino podczas Ostatniej Wieczerzy ustanawiając Sakrament Eucharystii. Stół z Wieczernika i łóżka biesiadne stanowiły ważną pamiątkę po Jezusie, gdy po Zmartwychwstaniu i Zesłaniu Ducha Świętego, Maryja wraz z Apostołami gromadzili się tam wówczas na wspólnej modlitwie.

oprac. Halina Martowicz

Wieści z regionu – marzec 2026

► Cztery lata wojny w Ukrainie. Rzeszów i Podkarpacie w centrum geopolitycznej gry.

Minęło cztery lata od momentu, gdy w 22 lutego 2022 roku Rosja rozpoczęła inwazję, która przekształciła się w brutalną wojnę na wyczerpanie. Wojna trwale zmieniła europejską politykę energetyczną i gospodarczą.

► Szpital w Sanoku po raz pierwszy w historii wykonał tomografię komputerową serca!

Badanie jest bezinwazyjne, pozwala na szybką ocenę tętnic wieńcowych i precyzyjne planowanie leczenia bez konieczności wyjazdów do innych ośrodków.

► Jedyny taki zespół na Podkarpaciu

Na Podkarpaciu pojawił się zespół lekarzy, który może zmienić standard leczenia najgroźniejszych schorzeń aorty. W Wojewódzkim Szpitalu im. Św. Ojca Pio w Przemyślu powstał Aortic Team. To rozwiązanie unikatowe nie tylko w skali Podkarpacia, ale jak podkreślają lekarze, również całego kraju.

► Podkarpacie liderem w Polsce. 300 mln zł na obronę cywilną, większość na schrony.

Pieniądze z programu Ochrony Ludności i Obrony Cywilnej (OLiOC) na Podkarpaciu zostały przeznaczone na ładowiska, schrony i miejsca ukrycia. W wielu miejscach nowe magazyny, sprzęt ratowniczy i miejsca schronienia już są gotowe.

► Największa od lat inwestycja gazowa na Podkarpaciu.

Wojewoda podkarpacki wydał zgodę na budowę na gigantyczną inwestycję GAZ-SYSTEM.

To strategiczny gazociąg relacji Rozwadów – Strachocina, który wzmocni bezpieczeństwo energetyczne regionu.

► Tajemnice ukryte pod dnem jeziora w Solinie atrakcją turystyczną.

Zapora w Solinie kryje w swoim wnętrzu ponad 2 km korytarzy kontrolnych, zlokalizowanych nawet 6 metrów poniżej dna jeziora. Od dekad budzi podziw i respekt. 760 tys. betonu chroni przed wodami, pod którymi spoczywają zalane wsie, dawne cerkwie, cmentarze i sady.

► Historia karpackiego leśnictwa.

W Muzeum Budownictwa Ludowego w Sanoku powstaje nowy, unikatowy w skali kraju sektor leśny. To pierwsza tak duża ekspozycja w Polsce poświęcona w całości historii karpackiego leśnictwa oraz dawnym zawodom z nim związanym.

► Sensacyjne odkrycie przy budowie drogi.

Podczas przebudowy drogi wojewódzkiej nr 835 na odcinku Szklary-Dynów wstrzymano prace budowlane. Archeolodzy znaleźli ślady osady z okresu rzymskiego.

opr. Maria Ambicka

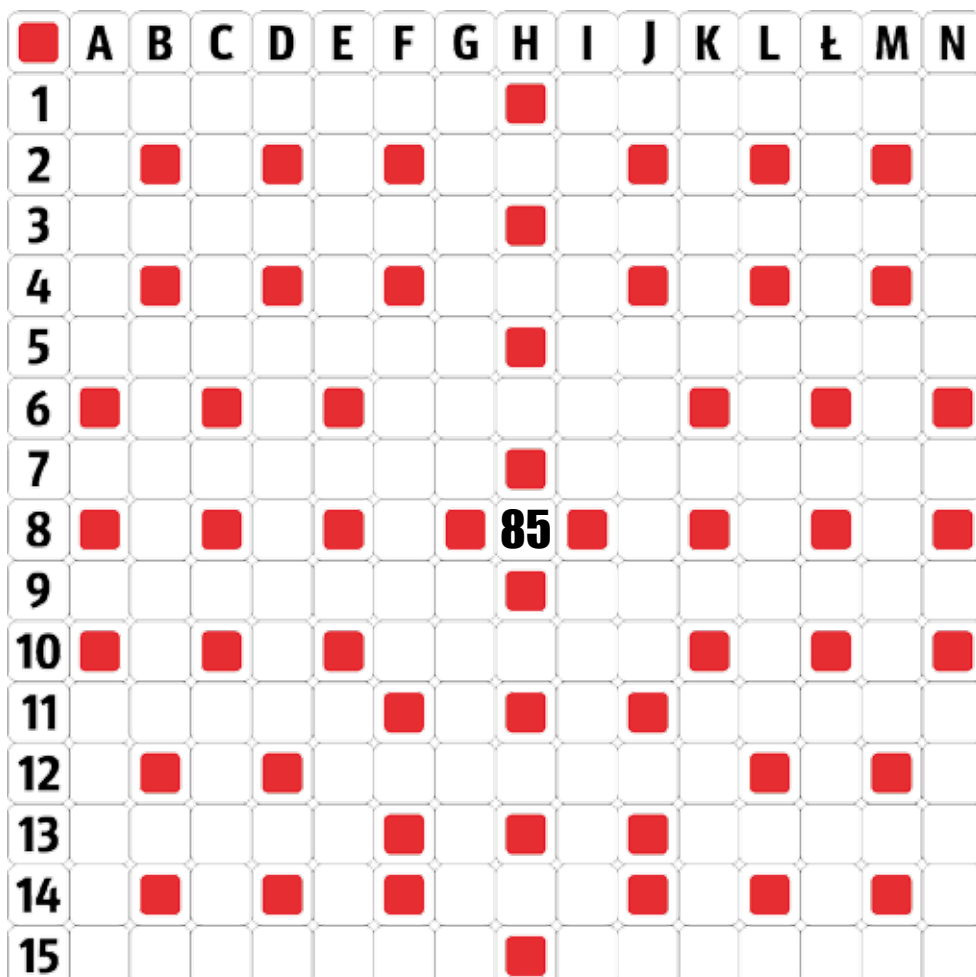
Krzyżówka nr 85

POZIOMO:

- 1A wyrób powstały w procesie produkcji
 1I stołówka dla ptaków
 2G narząd wzroku
 3A wielkość czegoś, np. ubioru, butów
 3I teren do ćwiczeń wojskowych
 4G kwitną w maju
 5A stan w USA
 5I ciągnik
 6F „leci” w pończosze lub rajstopach
 7A drapieżna ryba słodkowodna
 7I przyrząd do badania trzeźwości
 9A prawnik występujący w sądzie jako obrońca kogoś
 9I bajkowy pająk z długim nosem
 10F bruzda, małe wyżłobienie
 11A ludowy instrument muzyczny podobny do lutni
 11K wąż dusiciel
 12E nowator, krzewiciel
 13A drzewo iglaste
 13I kopia oryginału
 14G epoka geologiczna
 15A ozdoba w płątku ucha
 15I okrążając coś

PIONOWO:

- A1 cenny wytwór niektórych małżów
 A11 lekka, wąska łódź sportowa
 B5 imię męskie, portugalski piosenkarz lub postać z serialu „Akacja 38”
 C1 można je mrużyć lub zamknąć i otworzyć (zdrobniale)
 C11 łodyga rośliny pozbawiona liści, najczęściej uschła
 D5 Bartosz, siatkarz (przyjmujący), członek reprezentacji
 E11 Winnetou należał do tego plemienia Indian
 F5 teren podmokły, mokradło, trzęsawisko
 G1 ssak bezłożyskowy
 G9 na wyposażeniu strażaka
 I1 kluski z maki i gotowanych ziemniaków
 I9 ptak pływający z błoniastym workiem pod długim dziobem

- J5 prowadzi gospodarstwo rolne
 K1 ruchome kółko lub wałek na osi
 K11 z niego kasza jaglana
 L5 zmartwienia, trudne sytuacje
 Ł1 rzeka, ramię ujściowe Wisły

- Ł11 wstrząsnęło, zadrżało
 M5 miejscowość w woj. pomorskim
 N1 gruba gałąź
 N11 miasto nad Sanem w woj. podkarpackim

opr. Henryk Pałuk

KĄCIK CZYTELNIKA *polecane przez Gminną Bibliotekę Publiczną*

„Camino” - ta książka powstała w drodze – w schroniskach i barach, w cieniu drzew i chwilach przerw u studni. Jest zapisem podróży do Santiago de Compostela. Nie jest książką o religii, choć trudno nie odrzucić się o Absolut na szlaku, którym od tysiąca lat podążają pokutnicy. To opowieść o wydeptywaniu własnej drogi w świecie, który nie wierzy w Boga, ale ufa horoskopom, jodze i ceremoniom kakao. Grzegorz Kapla spotyka na Camino wierzących i takich, co idą dla sportu. Niektórzy dźwigają ze sobą jakieś próśby albo wdzięczność, idą przeżyć przygodę, schudnąć, poznać kogoś, zapomnieć o kimś lub odnaleźć samego siebie.

Ci, którzy nią szli, mówią, że nauczyli się czytać znaki. Czasami, że dała im to, czego potrzebowali.

Jeśli byliście już w drodze do Santiago, odnajdziecie tu własne ślady. Jeśli nie, to dobry sposób, by wreszcie ruszyć...

„Lidka” - Powstająca z ruin Warszawa, euforia odbudowy, rewolucyjne idee w szkole i bolesna codzienność ludzi, którzy z trudem odnajdują się w nowej, socjalistycznej rzeczywistości...W takim pełnym sprzeczności świecie dorasta pierwsze powojenne pokolenie Polaków, poszukując własnej drogi i próbując mimo wszystko spełnić młodzieńcze marzenia o miłości i szczęściu. O lepszym życiu dla siebie i dla swoich rówieśników marzy także Lidka. Niełatwo jej jednak realizować najskrytsze pragnienia serca, gdy w domu rodzinnym musi być świadkiem nieustającej walki pomiędzy tęsknotą za tym „co bezpowrotnie utracone, a ugodowością wobec reguł nowego systemu. Czy mimo wszystko uda jej się ocalić w sobie zamięłowanie do dobra i piękna oraz znaleźć własne miejsce w świecie, dla którego te wartości niewiele znaczą? W tle tej poruszającej opowieści o losach i marzeniach zwykłych ludzi pojawiają się najważniejsze wydarzenia historyczne tamtego okresu: pokazowe

procesy sądowe, ubeckie katownie, wypadki poznajskie czy wydarzenia na Węgrzech.

„Pod milczącym niebem” - Dwudziestolecie międzywojenne. Życie Lucyny nie jest usłane różami. Dziewczyna jest rozczarowana ciągłymi konfliktami z ojcem i brakiem ciepła w rodzinnym domu. W miłości również nie ma szczęścia. Szukając swojej drogi, decyduje się przywdziać habit i złożyć śluby zakonne. Trafia do Warszawy do klasztoru prowadzącego dom dla sierot. Od tej chwili zostaje siostrą Benedyktą, która z pasją i wiarą w cel zaczyna pracę z opuszczonymi dziećmi. W domu dziecka nie jest łatwo. Panuje wszechobecna bieda i choroby, a jednak jest tu coś, co sprawia, że to miejsce jest domem – troska i miłość. Siostry nie tylko otaczają opieką, ale starają się dać dzieciom namiastkę rodzinnego ciepła, choć wiedzą, że nie zastąpią im rodziców.

Zenon Rakoczy

WIOSENNE PORZĄDKI w gminie Bukowsko

DOMINIK
DOBROWOLSKI

Kręci nas
recykling

WSPÓLNE **SPRZĄTANIE** GMINY BUKOWSKO

PO RAZ DRUGI DOŁĄCZAMY DO
OGÓLNOPOLSKIEJ AKCJI

#KręciNasRecykling

 ZBIÓRKA W KAŻDYM SOŁECTWIE ~ GODZ. **10.00**

ZAPEWNIAMY: worki, poczęstunek (pieczone kielbaski, słodycze)

**4-8
maja**

– ZBIÓRKA ZUŻYTYCH **OPON**

 MIEJSCE: PARKING ZA BANKIEM

**25, 26
maja**

– ODBIÓR ODPADÓW
WIELKOGABARYTOWYCH

**1-12
CZERWIEC**

SZKOLNY KONKURS
ZBIÓRKI MAKULATURY
„KOCHAMY NATURE ~
ZBIERAMY MAKULATURĘ!”

